

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฎกระทรวงกำหนดการควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์ พ.ศ. 2546. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 120 ตอนที่ 14 ก. (วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2546).
- กฎกระทรวงกำหนดการควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด พ.ศ. 2548. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 122 ตอนที่ 116 ก. (วันที่ 9 ธันวาคม 2548).
- กฎกระทรวงกำหนดสัตว์ชนิดอื่นตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2546. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 120 ตอนที่ 49 ก. (วันที่ 2 มิถุนายน 2546).
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2499) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 18 ตอนที่ 1. (วันที่ 1 มกราคม 2500).
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 110 ตอนที่ 90 (ฉบับพิเศษ). (วันที่ 9 กรกฎาคม 2536).
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 113 ตอนที่ 71 ก. (วันที่ 28 พฤศจิกายน 2539).
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 29 (พ.ศ. 2534) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 108 ตอนที่ 244. (วันที่ 31 ธันวาคม 2534).
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 41 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 121 ก. (วันที่ 2 ธันวาคม 2542).
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 42 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 121 ก. (วันที่ 2 ธันวาคม 2542).
- กฎกระทรวงว่าด้วยการขออนุญาตและออกใบอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารสัตว์ พ.ศ. 2545. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 119 ตอนที่ 56 ก. (วันที่ 17 มิถุนายน 2545).
- กฎกระทรวงว่าด้วยการนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ พ.ศ. 2544. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 118 ตอนที่ 30 ก. (วันที่ 17 พฤษภาคม 2544).
- กฎกระทรวงว่าด้วยข้อกำหนดโรคระบาด โรคหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร พ.ศ. 2546. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 120 ตอนที่ 103 ก. (วันที่ 15 ตุลาคม 2546).
- กฎกระทรวงว่าด้วยโรคระบาดสัตว์เพิ่มเติม พ.ศ. 2547. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 122 ตอนที่ 7 ก. (วันที่ 19 มกราคม 2548).

กันดา จิตตั้งสมบูรณ์. ภาวะการส่งออกไก่สดแช่แข็งและแปรรูปของไทย. วารสารผู้ส่งออก 14, 314 (ปีกษัแรก กันยายน 2543) : 10-16.

กาญจนา นพพันธ์ และศัลยา อักษรมดี. อุตสาหกรรมอาหารไทย ต้องเตรียมพร้อมอย่างไรในตลาดโลก. วารสารส่งเสริมการลงทุน 12, 8 (สิงหาคม 2544) : 64-68.

การปกครองท้องถิ่นของประเทศญี่ปุ่น (ตอนที่ 1). วารสารเทศบาล 93 (ตุลาคม 2541) : 27-32.

เกษตรและสหกรณ์, กระทรวง. กรมปศุสัตว์. การควบคุมโรคไข้หวัดนกในประเทศไทย.

พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2549.
เกษตรและสหกรณ์, กระทรวง. กรมปศุสัตว์. คู่มือเนื้อสัตว์อนามัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2548.

เกษตรและสหกรณ์, กระทรวง. กรมปศุสัตว์. เอกสารประกอบการประชุมคณะทำงานจัดทำแผนปฏิบัติงาน Road Map ไก่เนื้อ ครั้งที่ 1/2548 วันพฤหัสบดีที่ 16 มิถุนายน 2548 เวลา 9.00-12.00 น. ณ ห้องประชุม 2 ดิกซ์ยอส์วรีกร กรมปศุสัตว์. (เอกสารไม่ตีพิมพ์).

เกษตรและสหกรณ์, กระทรวง. กรมปศุสัตว์. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา “ซักซ้อมและติดตามมาตรการในการควบคุมโรคไข้หวัดนก” วันศุกร์ที่ 14 ตุลาคม 2548 เวลา 14.00 น. ณ ห้องกิ่งทอง โรงแรมเอเชีย ราชเทวี กรุงเทพมหานคร. (เอกสารไม่ตีพิมพ์).

แก้ปัญหาหวัดนก สอดคล้ององค์การระหว่างประเทศทำอย่างไร?. วารสารสารันไก่ไข่และปศุสัตว์ 2, 19 (ธันวาคมธันวาคม 2547) : 12-14.

คณะกรรมการด้านวิชาการเพื่อกำหนดแนวทางการศึกษาวิจัยโรคไข้หวัดนก. แนวทางการควบคุมโรคและการใช้วัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดนกในประเทศไทย. ม.ป.ท., ม.ป.ป. (เอกสารไม่ตีพิมพ์).

ฉนวนรัตน์ หรินทรานนท์. ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์. สัมภาษณ์, 21 สิงหาคม 2549.

คณินิจ ก่อธรรมฤทธิ์. ผู้อำนวยการส่วนยาสัตว์และวัตถุอันตราย สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์. สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2549.

จุฑารัตน์ เศรษฐกุล. การจัดการโรงฆ่าสัตว์. พิมพ์ครั้งที่ 2. ม.ป.ท., 2542.

ณัฐชนก อมรเทวภัทร, รวีพิมพ์ ฉวีสุข, ชุติมา ไวศรายุทธ์ และวิเชียร ชมชัย. รายงานการวิจัยสถานภาพอุตสาหกรรมการผลิตอาหารสัตว์ในประเทศไทย. ม.ป.ท., 2546.

ธวัชชัย รอดสม. ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาและควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์. สัมภาษณ์, 29 สิงหาคม 2549.

- ธานี ภาคอุทัย และวิภาวรรณ ปาณะพล. การผลิตและการตลาดไก่เนื้อ : สถานภาพและ
แนวโน้มขยาย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2539.
- นิรันดร เอื้องตระกูลสุข. ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์ กรมปศุสัตว์.
สัมภาษณ์, 19 มิถุนายน 2549.
- บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. ความปลอดภัยอาหาร : ปัจจัยผลักดัน “ครัวไทย...เป็นครัวโลก”.
กระแสทรรศน์ 9,145 (23 กรกฎาคม 2546) อ้างถึงใน แหล่งที่มา :
[http:// www.fostat.biotec.or.th/viewarticle.asp?id=00099](http://www.fostat.biotec.or.th/viewarticle.asp?id=00099) [11 ตุลาคม 2548]
- ปฐม เลาหเกษตร. การเลี้ยงสัตว์ปีก. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สหมิตรอพเชต, 2540.
- ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง ไม่อนุญาตให้นำเข้าอาหารสัตว์ ประเภทที่มีส่วนผสมของสัตว์ปีกจาก
ประเทศที่มีรายงานการเกิดโรคนิวคาสเซิล. ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2545.
- ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดชื่อ ประเภท ชนิดหรือลักษณะของอาหารสัตว์ที่
ไม่อนุญาตให้นำเข้าเพื่อขาย จากแหล่งกำเนิดที่มีรายงานหรือสงสัยว่ามีโรคที่ต้องห้ามเข้ามาใน
ราชอาณาจักร พ.ศ. 2547. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 12 ตอนที่ 37 ง (ฉบับพิเศษ).
(วันที่ 31 มีนาคม 2547).
- ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดเขตปลอดโรคระบาดตามพระราชบัญญัติ
โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 121 ตอนที่ 105 ง (ฉบับพิเศษ).
(วันที่ 6 กันยายน 2547).
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ 5/2538 เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ. ราชกิจจานุเบกษา.
เล่ม 112 ตอนที่ 58 ง. (วันที่ 20 กรกฎาคม 2538).
- พรศรี เหล่ารุจิสวัสดิ์. ผู้จัดการสมาคมผู้ผลิตไก่เพื่อส่งออกไทย. สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2549.
- พระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545. ราชกิจจานุเบกษา.
เล่ม 119 ตอนที่ 102 ก. (วันที่ 8 ตุลาคม 2545).
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด 1 หมวด 2 หมวด 3 หมวด 4 และหมวด 5
แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และ
ไขสำหรับใช้ทำพันธุ์ พ.ศ. 2549. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 123 ตอนที่ 29 ก. (วันที่ 22 มีนาคม
2549)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 บังคับ
กับไก่ เป็ด และห่าน ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2549. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 123
ตอนที่ 29 ก. (วันที่ 22 มีนาคม 2549).

- พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 109 ตอนที่ 38 ก. (วันที่ 5 เมษายน 2535).
- พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 109 ตอนที่ 45. (วันที่ 9 เมษายน 2535).
- พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 99 ตอนที่ 25 (ฉบับพิเศษ). (วันที่ 11 สิงหาคม 2525).
- พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 20 ก. (วันที่ 25 มีนาคม 2542).
- พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 96 ตอนที่ 79 (ฉบับพิเศษ). (วันที่ 13 ตุลาคม 2522).
- พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 109 ตอนที่ 38 ก. (วันที่ 5 เมษายน 2499).
- พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 30 ก. (วันที่ 23 เมษายน 2542).
- พลกฤษณ์ อู่ยดา. นายสัตวแพทย์ 7 วช ส่วนตรวจสอบและรับรองสินค้าปศุสัตว์ สำนักพัฒนาระบบ และรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์. สัมภาษณ์, 18 สิงหาคม 2549.
- พุทธกาล รัชช. โครงสร้างการผูกขาดของอุตสาหกรรมไก่เนื้อในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- มรกต ต้นเจริญ และนำชัย ชีววิวรรณ, บรรณาธิการ. "ไข่หวัดนก" โรคอุบัติใหม่บนโลกใบเก่า. ม.ป.ท., 2548.
- มัชฌิมาพร ฉันทวุฒิ. หลักเกณฑ์สุขอนามัยอาหารตามแนวทางของสมุดปกขาวฯ (Farm to Table) ในเอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง สมุดปกขาวความปลอดภัยอาหารเกี่ยวกับการปรับตัวของผู้ประกอบการไทย (ม.ป.ท., 2544). (เอกสารไม่ตีพิมพ์).
- มานิตย์ เทวรักษ์พิทักษ์. การจัดการฟาร์มสัตว์ปีก. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่ : ดาวคอมพิวกราฟิก, 2536.
- ยวรรณ อรรถราภรณ์ และทินภา อภัยวงศ์. มาทำความเข้าใจกับสมุดปกขาวของสหภาพยุโรป กันเถอะ.... วารสารส่งเสริมการลงทุน 12, 8 (สิงหาคม 2544) : 61-63.
- ยุคล ลิ้มแหลมทอง. อธิบดีกรมปศุสัตว์. สัมภาษณ์, 5 ตุลาคม 2549.

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์. จากไก่บ้าน...สู่การส่งออก. วารสารส่งเสริมการลงทุน 12, 8 (สิงหาคม 2544)
: 23-26.

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์. ไทย...ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ไก่อันดับ 3 ของโลก. วารสารส่งเสริมการลงทุน
12, 8 (สิงหาคม 2544) : 35-38.

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์. ธุรกิจอาหารสัตว์ของไทย. วารสารส่งเสริมการลงทุน 12, 8 (สิงหาคม 2544)
: 41-44.

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์. เปิดตำนานเลี้ยงไก่โลก. วารสารส่งเสริมการลงทุน 12, 8 (สิงหาคม 2544) :
19-22.

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์. โรงงานฆ่าและไก่ของไทยเทียบชั้นมาตรฐานโลก. วารสารส่งเสริมการ
ลงทุน 12, 8 (สิงหาคม 2544) : 27-30.

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์. อุตสาหกรรมการเลี้ยงไก่เนื้อในประเทศไทย. วารสารส่งเสริมการลงทุน
12, 8 (สิงหาคม 2544) : 30-34.

รักไทย งามภักดิ์. นายสัตวแพทย์ 7 วช ศูนย์ควบคุมโรคไข้หวัดนก สำนักควบคุม ป้องกันและบำบัด
โรคสัตว์ กรมปศุสัตว์. สัมภาษณ์, 27 กรกฎาคม 2549.

ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2547.
ลงวันที่ 25 กันยายน 2547.

ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด และการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็น
พาหะของโรคระบาด พ.ศ. 2547. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 121 ตอนที่ 114 ง (ฉบับพิเศษ).
(วันที่ 11 ตุลาคม 2547).

ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการบังคับใช้ระบบวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม
(ระบบ HACCP) สำหรับโรงงานฆ่าสัตว์และโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์เพื่อการส่งออก
พ.ศ. 2547. ลงวันที่ 31 มกราคม 2547.

ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วย การอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคในการเคลื่อนย้ายสัตว์
หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2546. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 120 ตอนที่ 53 ง
(ฉบับพิเศษ). (วันที่ 6 พฤษภาคม 2546).

ศูนย์วิทยบริการ Digital Library, คลังข้อมูล อช. Food Safety แคนซากระ.

แหล่งที่มา : www.elib.fda.moph.go.th/library [15 มีนาคม 2549]

สถาบันอาหาร. รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษากฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวกับมาตรฐาน
สินค้าเกษตรและอาหาร, เล่มที่ 2. ม.ป.ท., 2547.

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงบรัสเซลส์. การเสนอการแก้ไขกฎหมาย
ทางด้านสุขอนามัยอาหารใน E.U. (ม.ป.ท., 2543). (เอกสารไม่ตีพิมพ์).

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำสหภาพยุโรป. กฎระเบียบควบคุมมาตรการ
ใช้หัวคั่นกบับใหม่ของสหภาพยุโรป.

อ้างอิงใน แหล่งที่มา : <http://www.news.thaieurop.net/content/view/858/62> [24 กุมภาพันธ์ 2549]

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ. เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและ
อาหาร “Q Mark”. แหล่งที่มา : <http://www.acfs.go.th/qmark/index.html> [15 เมษายน 2549]

ภาษาอังกฤษ

Adminstration of Food Safety 2004, Introduction [online]. Available from :

http://www.ffcr.or.jp/zaidan/FFCRHOME.nsf/pages/e_AFS04 [2006, March 16]

Adminstration of Food Safety 2004, Structure and responsibilities of the Department of Food
Safety [online]. Available from :

http://www.ffcr.or.jp/zaidan/FFCRHOME.nsf/pages/e_AFS03-C [2006, March 16]

COMMISSION DECISION 2004/84/EC of 23 January 2004 concerning protection measures
relating to avian influenza in Thailand. Official Journal of the European Union L17/57,
24.1.2004.

COMMISSION DECISION 2005/692/EC of 6 October 2005 concerning certain protection
measures in relation to avian influenza in several third countries. Official Journal of the
European Union L263/20, 8.10.2005.

COMMISSION DECISION 2006/521/EC of 25 July 2006 amending Commission Decision
2005/692/EC, 2005/733/EC and 2007/7/EC as regards certain protection measures in relation
to highly pathogenic avian influenza. Official Journal of the European Union L205/26,
27.7.2006.

COUNCIL DIRECTIVE of 19 May 1992 introducing Community measures for the control of
avian influenza 92/40/EC. Official Journal of the European Union L122, 16.05.2003.

COUNCIL DIRECTIVE 2005/94/EC of 20 December 2005 on Community measures for the
control of avian influenza and repealing Directive 92/40/EEC. Official Journal of the
European Union L10/16, 14.01.2006.

DLD/EU Workshop on Poultry Farming Compartmentalisation Project in Thailand. August 15, 2005 Siam City Hotel Bangkok THAILAND.

Domestic Animal Infectious Diseases Control Law [online]. Available from :

http://www5.cao.go.jp/otodb/english/houseido/hou/lh_0130.html [2006, March 15]

Food and Agriculture Organization of the United Nations, Agriculture Department, Animal Production and Health Division-AGA. ANIMAL HEALTH AVIAN INFLUENZA [online].

Available from : http://www.fao.org/ag/aginfo/subjects/en/health/diseases-cards/special_avian.htm [2006, March 27]

Food and Agriculture Organization of the United Nations. FAO AT WORK [online]. Available from : http://www.fao.org/UNFAO/about/index_en.html [2006, April 4]

Food Safety Commission. Welcome to the Food Safety Commission [online]. Available from :

<http://www.fsc.go.jp/english/index.html> [2006, March 15]

Food Sanitation Law [online]. Available from :

http://www5.cao.go.jp/otodb/english/houseido/hou/lh_02010.html [2006, March 15]

Her Majesty the Queen Honored with the First Food Safety Award [online]. Available from :

http://www.thailand.prd.go.th/the_royalty_view.php?id=17 [2005, August 11]

Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries : MAFF. The Organization [online]. Available

from : www.maff.go.jp/org/organization.pdf [2006, March 16]

Office International des Epizooties. A short history of the Office International des Epizooties [online]. Available from : http://www.oie.int/eng/OIE/en_histoire.htm [2006, March 27]

Office International des Epizooties. Objective of the OIE [online]. Available from :

http://www.oie.int/eng/OIE/en_objectifs.htm [2006, March 30]

Office International des Epizooties. Terrestrial Animal Health Code 2006 [online]. Available from : http://www.oie.int/eng/publicat/en_code.htm [2006, October 9]

Office International des Epizooties. Terrestrial Animal Health Code 2006, APPENDIX 3.8.9 GUIDELINES FOR THE SURVEILLANCE OF AVIAN INFLUENZA [online]. Available from : http://www.oie.int/eng/normes/mcode/en_chapitre_3.8.9.htm [2006, October 9]

Office International des Epizooties. Terrestrial Animal Health Code 2006, CHAPTER 2.7.12 AVIAN INFLUENZA [online]. Available from :

http://www.oie.int/eng/mcode/en_chapitre_2.7.12.htm [2006, October 9]

Office International des Epizooties. Terrestrial Animal Health Code 2006 Contents [online].

Available from : www.oie.int/eng/normes/mcode/A_summry.htm [2006, October 9]

School of Food Biosciences, The University of Reading, UK. EU Papers [online].

Available from : www.foodlaw.rdg.ac.uk/eu/eu-docs.htm [2005, June 20]

The Food Safety Basic Law (Tentative Translation) [online]. Available from :

http://www.fsc.go.jp/sonota/fsb_law160330.pdf [2007, March 7]

World Health Organization. About WHO [online]. Available from :

<http://www.who.int/about/en/> [2006, March 27]

World Health Organization. Epidemic and Pandemic Alert and Response (EPR), Avian Influenza

[online]. Available from : http://www.who.int/csr/disease/avian_influenza/en/

[2006, April 3]

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของประเทศไทย พ.ศ. 2542
2. พระราชกฤษฎีกาให้ใช้หมวด 1 หมวด 2 หมวด 3 หมวด 4 และหมวด 5 แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ พ.ศ. 2549
3. กฎกระทรวงกำหนดการควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด พ.ศ. 2548
4. พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์สัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 บังคับกับไก่ เป็ด และห่าน ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2549

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของประเทศไทย
พ.ศ. 2542

.....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของประเทศไทยเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพ การอำนวยความสะดวกของการค้าและการคุ้มครองผู้บริโภคตลอดถึงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงออกประกาศ กำหนดมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของประเทศไทยไว้ดังมีรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542

ปองพล อติเรกสาร

(นายปองพล อติเรกสาร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ

1. คำนำ

มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อนี้กำหนดขึ้นเป็นมาตรฐานเพื่อให้ฟาร์มที่ต้องการขึ้นทะเบียนเป็นฟาร์มที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ได้ยึดถือปฏิบัติเพื่อให้ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์ ซึ่งมาตรฐานนี้เป็นเกณฑ์มาตรฐานขั้นพื้นฐานสำหรับฟาร์มที่จะได้รับการรับรอง

2. วัตถุประสงค์

มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อนี้กำหนดวิธีปฏิบัติ การจัดการฟาร์ม การจัดการด้านสุขภาพสัตว์และการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ได้ไก่เนื้อที่ถูกสุขลักษณะและเหมาะสมแก่ผู้บริโภค

3. คำนิยาม

ฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ หมายถึง ฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อเพื่อการค้า (Broiler) ที่มีจำนวนตั้งแต่ 3,000 ตัวขึ้นไป

4. องค์ประกอบของฟาร์ม

4.1 ท่าเลที่ตั้งของฟาร์ม

- 4.1.1 อยู่ในบริเวณที่มีการคมนาคมสะดวก
- 4.1.2 สามารถป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคจากภายนอกเข้าสู่ฟาร์มได้
- 4.1.3 อยู่ห่างจากแหล่งชุมชน โรคฆ่าสัตว์ปีก ตลาดนัดค้าสัตว์ปีก และเส้นทางที่มีการเคลื่อนย้ายสัตว์ปีกและ ชากสัตว์ปีก
- 4.1.4 อยู่ในท่าเลที่มีแหล่งน้ำสะอาด ตามมาตรฐานคุณภาพน้ำใช้ ..... เพื่อการบริโภคอย่างเพียงพอตลอดปี
- 4.1.5 ควรได้รับความยินยอมจากองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
- 4.1.6 เป็นบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง
- 4.1.7 เป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศสามารถถ่ายเทได้ดี มีต้นไม้ให้ร่มเงาภายในฟาร์ม

4.2 ลักษณะของฟาร์ม

- 4.2.1 เนื้อที่ของฟาร์ม
ต้องมีเนื้อที่เหมาะสมกับขนาดของฟาร์ม โรงเรือน

4.2.2 การจัดแบ่งพื้นที่

ต้องมีเนื้อที่กว้างขวางเพียงพอ สำหรับการจัดแบ่งการก่อสร้างอาคารโรงเรือนอย่างเป็นระเบียบ สอดคล้องกับการปฏิบัติงานและไม่หนาแน่นจนไม่สามารถจัดการด้านการผลิตสัตว์ การควบคุมโรคสัตว์ สุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน และการรักษาสิ่งแวดล้อมได้ตามหลักวิชาการ ฟาร์มจะต้องมีการจัดแบ่งพื้นที่ ฟาร์มเป็นสัดส่วนโดยมีผังแสดงการจัดวางที่แน่นอน

4.2.3 ถนนภายในฟาร์ม

ต้องใช้วัสดุคงทน มีสภาพและความกว้างเหมาะสม สะดวกในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหาร สัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้า-ออกจากภายในและภายนอกฟาร์ม

4.2.4 บ้านพักอาศัยและอาคารสำนักงาน

อยู่ในบริเวณอาศัยโดยเฉพาะ ไม่มีการเข้าอยู่อาศัยในบริเวณโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ บ้านพักต้องอยู่ในสภาพแข็งแรงสะอาด เป็นระเบียบไม่สกปรกรกรุงรัง มีปริมาณเพียงพอกับจำนวนเจ้าหน้าที่ ต้องแยกห่างจากบริเวณเลี้ยงสัตว์พอสมควร สะอาด รมรื่น มีรั้วกั้นแบ่งแยกจากบริเวณเลี้ยงสัตว์ตามที่กำหนด อย่างชัดเจน

4.3 ลักษณะของโรงเรือน

โรงเรือนที่จะใช้เลี้ยงไก่ควรมีขนาดที่เหมาะสมกับจำนวนไก่ที่เลี้ยง ถูกสุขลักษณะ สัตว์อยู่สบาย

5. การจัดการฟาร์ม

5.1 การจัดการโรงเรือน

5.1.1 โรงเรือนและที่ให้อาหาร ต้องสะอาดและแห้ง

5.1.2 โรงเรือนต้องสะดวกในการปฏิบัติงาน

5.1.3 ต้องดูแลซ่อมแซมโรงเรือนให้มีความปลอดภัยต่อไก่และผู้ปฏิบัติงาน

5.1.4 มีการทำความสะอาดโรงเรือนและอุปกรณ์ ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ตามความเหมาะสม

5.1.5 มีการจัดการโรงเรือน เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนนำไก่เข้าเลี้ยง

5.2 การจัดการด้านบุคลากร

5.2.1 ต้องมีจำนวนแรงงานอย่างเพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ที่เลี้ยง มีการจัดการแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน นอกจากนี้บุคลากรภายในฟาร์มทุกคนควรได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี

5.2.2 ให้มีสัตวแพทย์ ควบคุมกำกับดูแลด้านสุขภาพสัตว์และสุขอนามัยภายในฟาร์ม โดยสัตวแพทย์ต้องมีใบอนุญาตประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งและได้รับใบอนุญาตควบคุมฟาร์มจากกรมปศุสัตว์

5.3 คู่มือการจัดการฟาร์ม

ผู้ประกอบการฟาร์มต้องมีคู่มือการจัดการฟาร์มแสดงให้เห็นระบบการเลี้ยง การจัดการฟาร์ม ระบบบันทึกข้อมูล การป้องกันและควบคุมโรค การดูแลสุขภาพสัตว์และสุขอนามัยในฟาร์ม

5.4 ระบบการบันทึกข้อมูล

ฟาร์มจะต้องมีระบบการบันทึกข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย

5.4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารฟาร์ม ได้แก่ บุคลากร แรงงาน

5.4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการด้านการผลิต ได้แก่ ข้อมูลตัวสัตว์ ข้อมูลสุขภาพสัตว์ ข้อมูลการผลิต และข้อมูลผลผลิต

5.5 การจัดการด้านอาหารสัตว์

5.5.1 คุณภาพอาหารสัตว์

- แหล่งที่มาของอาหารสัตว์

ก. ในกรณีซื้ออาหารสัตว์ ต้องซื้อจากผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตาม พรบ. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525

ข. ในกรณีผสมอาหารสัตว์ ต้องมีคุณภาพอาหารสัตว์เป็นไปตามที่กำหนดตาม พรบ. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525

- ภาชนะบรรจุและการขนส่ง

ภาชนะบรรจุอาหารสัตว์ควรสะอาด ไม่เคยใช้บรรจุวัตถุมีพิษ ปุ๋ย หรือวัตถุอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสัตว์ สะอาด แข็ง กั้นความชื้นได้ ไม่มีสารที่จะปนเปื้อนกับอาหารสัตว์ ถ้าถูกเคลือบด้วยสารอื่น สารดังกล่าวต้องไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์

- การตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์

ควรมีการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์อย่างง่าย นอกจากนี้ต้องสุ่มตัวอย่างอาหารสัตว์ส่งห้องปฏิบัติการที่เชื่อถือได้ เพื่อตรวจสอบวิเคราะห์คุณภาพและสารตกค้างเป็นประจำ และเก็บบันทึกผลการตรวจวิเคราะห์ไว้ให้ตรวจสอบได้

5.5.2 การเก็บรักษาอาหารสัตว์

ควรมีสถานที่เก็บอาหารสัตว์แยกต่างหาก กรณีมีวัตถุดิบเป็นวิตามินควรเก็บไว้ในห้องปรับอากาศ ห้องเก็บอาหารสัตว์ต้องสามารถรักษาสภาพของอาหารสัตว์ไม่ให้เปลี่ยนแปลง สะอาด แห้ง ปลอดภัย แผลงและสัตว์ต่าง ๆ ควรมีแผงไม้รองด้านล่างของภาชนะบรรจุอาหารสัตว์

6. การจัดการด้านสุขภาพสัตว์

6.1 ฟาร์มจะต้องมีระบบเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้รวมถึงการมีโปรแกรมทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าและออกจากฟาร์ม การป้องกันการสะสมของเชื้อโรคในฟาร์ม การควบคุมโรคให้สงบโดยเร็วและไม่ให้แพร่ระบาดจากฟาร์ม

6.2 การบำบัดโรค

6.2.1 การบำบัดโรคสัตว์ ต้องปฏิบัติตาม พรบ. ควบคุมการประกอบโรคสัตว์ พ.ศ. 2505

6.2.2 การฉายาสำหรับสัตว์ ต้องปฏิบัติตาม ข้อกำหนดการฉายาสำหรับสัตว์ (มอก. 7001-2540)

7. การจัดการสิ่งแวดล้อม

วิธีการกำจัดของเสีย

สิ่งปฏิภูลต่าง ๆ รวมถึงขยะต้องผ่านการกำจัดอย่างเหมาะสม

ภาคผนวก

1. ข้อกำหนดการฉายาสำหรับสัตว์ (มอก. 7001-2540)
2. พรบ. ควบคุมการประกอบโรคสัตว์ พ.ศ. 2505
3. พรบ. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525
4. มาตรฐานคุณภาพน้ำใช้

ระเบียบมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ของประเทศไทย พ.ศ. 2542

นโยบายสำคัญของรัฐบาลคือให้ความสำคัญในด้านการส่งออก เพราะมีผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจ ซึ่งสินค้าเกษตรเป็นหลักในการส่งออก ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาได้มีการใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี อกรวมมากขึ้น โดยเฉพาะมาตรการสุขภาพอนามัยจะต้องมีการตรวจสอบและรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานสุขอนามัย ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาสินค้าเกษตร และยกระดับฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อให้ได้มาตรฐาน จึงได้จัดทำคู่มือปฏิบัติงาน ตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของ ประเทศไทย พ.ศ. 2542 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน 2542 เพื่อการจดทะเบียนและรับรองฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อและฟาร์ม เลี้ยงไก่เนื้อเพื่อการส่งออกของกรมปศุสัตว์ต่อไป

คำนิยาม

- โรงเรือนระบบเปิด** หมายถึง โรงเรือนที่ควบคุมสภาวะแวดล้อมตามธรรมชาติ และอุณหภูมิ จะแปรไปตามสภาพของอากาศรอบโรงเรือน
- โรงเรือนระบบปิด** หมายถึง โรงเรือนที่สามารถควบคุมสิ่งแวดล้อม ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศ และแสงสว่างให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่ของ สัตว์ปีก และสามารถป้องกันนกและแมลงได้

1. องค์ประกอบของฟาร์ม

1.1 ทำเลที่ตั้งของฟาร์ม

สถานที่ตั้งฟาร์ม ควรห่างจากโรงงานฆ่าสัตว์ปีกและตลาดนัดค้าสัตว์ปีกอย่างน้อย 5 กิโลเมตร

1.2 ลักษณะของฟาร์ม

ฟาร์มจะต้องจัดแบ่งพื้นที่ฟาร์มเป็นสัดส่วน โดยมีผังแสดงการจัดวางที่แน่นอน ดังนี้

- ก. พื้นที่เลี้ยงสัตว์
- ข. โรงเก็บอาหารสัตว์ โรงผสมอาหารสัตว์
- ค. พื้นที่ทำลายซากสัตว์
- ง. พื้นที่อาคารสำนักงาน ที่พักอาศัย ที่จอดรถ
- จ. พื้นที่รวบรวมขยะ และสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ และต้องมีรั้ว เพื่อป้องกันสัตว์ชนิดอื่นเข้า-ออกได้

1.3 ลักษณะของโรงเรือน

โรงเรือนที่ใช้เลี้ยงไก่จะต้องมีลักษณะและขนาดที่เหมาะสมกับจำนวนไก่ ระยะห่างระหว่าง โรงเรือนต้องเหมาะสม และบริเวณหน้าประตูของโรงเรือนต้องมีบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค สำหรับจุ่มเท้าเวลาเข้าและ ออกโรงเรือน

- 1.3.1 พื้นที่ในการเลี้ยงจะต้องมีเพียงพอ เพื่อให้สัตว์อยู่อย่างสบาย มีอิสระในการเคลื่อนไหว และไม่ได้รับบาดเจ็บโดยไม่จำเป็น

พื้นที่ของการเลี้ยงไก่เนื้อ

โรงเรือนระบบปิด น้ำหนักไก่เป็น รวมไม่เกิน 20 กิโลกรัม ต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร

โรงเรือนระบบปิด น้ำหนักไก่เป็น รวมไม่เกิน 34 กิโลกรัม ต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร

1.3.2 วัสดุที่ใช้ในการสร้างโรงเรือนจะต้องไม่มีส่วนยื่นที่แหลมคมซึ่งจะทำให้สัตว์ได้รับอันตราย และวัสดุนี้ต้องสามารถทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคได้

1.3.3 การหมุนเวียนอากาศ ฝุ่นละออง อุณหภูมิ ความชื้น และแก๊สต่างๆ ของโรงเรือน ระบบปิดจะต้องไม่เกินกำหนด ซึ่งจะทำอันตรายต่อสัตว์ได้

■ การหมุนเวียนอากาศ

อัตราการแลกเปลี่ยนอากาศภายในโรงเรือนได้ทั้งหมด

อากาศหนาว 5-8 นาที

อากาศปกติ 45 วินาที - 1 นาที 15 วินาที

■ ฝุ่นละออง

ไม่เกิน 15 มิลลิกรัม/ปริมาตร 1 ลูกบาศก์เมตร

■ อุณหภูมิ

ไก่เล็ก อยู่ในช่วง 32-33 องศาเซลเซียส

ไก่ใหญ่ อยู่ในช่วง 20-30 องศาเซลเซียส

■ ความชื้นสัมพัทธ์

อยู่ในช่วง 50-80%

■ ปริมาณแก๊ส

แอมโมเนีย ไม่เกิน 20 พี พี เอ็ม

คาร์บอนมอนอกไซด์ ไม่เกิน 50 พี พี เอ็ม

คาร์บอนไดออกไซด์ ไม่เกิน 5,000 พี พี เอ็ม

1.3.4 แสงสว่าง (โรงเรือนระบบเปิด และโรงเรือนระบบปิด)

● ความเข้มของแสงค่าเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า 10 ลักซ์ (Lux) ที่ระดับตัวไก่

● มีระยะมืดให้ไก่ได้พักผ่อนอย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง

2. การจัดการฟาร์ม

2.1 การจัดการโรงเรือน

การพักโรงเรือน หลังจากย้ายไก่รุ่นเก่าออกต้องทำความสะอาดโรงเรือน และพ่นด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ควรพักโรงเรือนไม่น้อยกว่า 7 วัน ก่อนนำไก่ชุดใหม่เข้ามาเลี้ยง

2.2 การจัดการด้านเครื่องมือและอุปกรณ์

เครื่องมือและอุปกรณ์ ต้องมีการตรวจสอบสภาพการทำงานของเครื่องมือต่าง ๆ วันละ 1 ครั้ง

2.2.1 อุปกรณ์การเลี้ยงแบบอัตโนมัติที่จำเป็นต่อสวัสดิภาพของสัตว์ ต้องมีการตรวจสอบสภาพการทำงานทุกวัน ถ้าพบว่าชำรุดต้องดำเนินการแก้ไขทันที หรือต้องมีขั้นตอนที่เหมาะสมในการปกป้องสุขภาพสัตว์ และต้องมีระบบระบายอากาศที่ดี เพื่อให้สัตว์ได้รับอากาศอย่างเพียงพอ มีอุปกรณ์สำรองเมื่อเกิดความเสียหาย และมีระบบสัญญาณเตือนกรณีขัดข้อง โดยจะต้องมีการตรวจสอบระบบสัญญาณเตือนอย่างสม่ำเสมอ

2.2.2 อุปกรณ์ให้แสงสว่าง อาจเป็นชนิดติดตั้งถาวร หรือชนิดเคลื่อนที่ได้ เพื่อให้สัตว์ได้รับแสงสว่างอย่างเพียงพอ

2.3 การจัดการด้านบุคลากร

ผู้ที่ดูแลเลี้ยงสัตว์ จะต้องมีความรู้ ความชำนาญ ในการดูแลสัตว์เป็นอย่างดี และต้องมีผู้ดูแลสัตว์อย่างเพียงพอ เหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ประกอบด้วย

2.3.1 ผู้เลี้ยงไก่ คือผู้ดูแลเลี้ยงไก่เนื้อ ที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการเลี้ยงไก่

- โรงเรือนระบบเปิด ผู้เลี้ยงไก่ 1 คน ดูแลไม่เกิน 10,000 ตัว
- โรงเรือนระบบปิด ผู้เลี้ยงไก่ 1 คน ดูแลไม่เกิน 40,000 ตัว

2.3.2 สัตวบาล คือผู้ที่ควบคุมดูแลการเลี้ยงไก่เนื้อซึ่งจบการศึกษาทางสัตวบาล หรือเป็นผู้มีประสบการณ์ในด้านการเลี้ยงไก่อย่างน้อย 3 ปี

- สัตวบาล 1 คน ดูแลไก่ไม่เกิน 400,000 ตัว

2.3.3 สัตวแพทย์ คือ ผู้ควบคุมกำกับดูแลด้านสุขภาพสัตว์ และสุขอนามัยภายในฟาร์ม ตลอดจนรับผิดชอบดูแลด้านสวัสดิภาพของไก่เนื้อ ซึ่งจบการศึกษาทางสัตวแพทย์ และมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง

- สัตวแพทย์ 1 คน รับผิดชอบในการดูแลไก่ไม่เกิน 10,000,000 ตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นที่ตั้งของฟาร์มไก่เนื้อที่รับผิดชอบ ต้องอยู่ในพื้นที่เดียวกัน

2.4 คู่มือการจัดการฟาร์ม

ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

- การเตรียมโรงเรือน
- การกกลูกไก่
- การจัดการเกี่ยวกับการให้อาหารและน้ำ
- การจัดการด้านสุขภาพสัตว์
  - โปรแกรมการใช้วัคซีนป้องกันโรค
  - การให้ยา
  - การจัดการไก่ป่วย-ตาย
- การจัดการด้านสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม
  - แสงสว่าง
  - อุณหภูมิ
  - ความชื้น
  - การระบายอากาศ
  - การกำจัดของเสีย
- การคุ้มครองและดูแลสุขภาพของสัตว์ปีก

2.5 ระบบการบันทึกข้อมูล

ฟาร์มจะต้องมีระบบการบันทึกข้อมูลอย่างน้อยให้ครอบคลุมตามแบบ 1 แบบ 2 โดยเก็บรักษาไว้อย่างน้อย 2 ปี เพื่อสามารถตรวจสอบย้อนหลังได้

2.6 การจัดการด้านอาหารสัตว์และน้ำ

- ◆ อาหารสัตว์ ให้มีคุณภาพที่กำหนดตาม พ.ร.บ. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ สำหรับการใช้สารเร่งการเจริญเติบโตผสมอาหารไก่เนื้อเพื่อการส่งออก กรมปศุสัตว์อนุญาตให้ใช้ตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่องการใช้สารเร่งการเจริญเติบโตผสมอาหารสำหรับปศุสัตว์เพื่อการส่งออก
- ◆ ภาชนะบรรจุและการขนส่งอาหารสัตว์
  - เป็นภาชนะบรรจุที่ใหม่ แห้ง สะอาด และกันความชื้น
  - ผิวภายในภาชนะบรรจุที่ทำด้วยโลหะต้องไม่เป็นสนิม และถ้าเคลือบต้องเคลือบด้วยสารที่ไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์
  - รถบรรทุกตู้เฉพาะกิจที่ใช้ในการขนส่ง ต้องทำให้ส่วนที่บรรจุแห้งและสะอาดไม่มีการตกค้างของสิ่งหนึ่งสิ่งใดในส่วนที่บรรจุ

◆ การให้อาหาร

1. อาหารที่ใช้เลี้ยงไก่เนื้อ ต้องเหมาะสมกับอายุและพันธุ์ในปริมาณที่เพียงพอ สำหรับยาที่ใช้ผสมอาหาร เพื่อป้องกันและรักษาโรคต้องอยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบของสัตวแพทย์
2. การให้อาหาร จะต้องใช้ภาชนะที่มีรูปร่างเหมาะสมและวางไว้อย่างเพียงพอ ในตำแหน่งที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการปนเปื้อนและการแย่งกันกิน ซึ่งอาจเป็นอันตรายได้

2.1 ภาชนะให้อาหาร

- รวงอาหาร 2-6 นิ้ว ต่อไก่ 1 ตัว
- ถาดอาหารไก่เล็ก 1 ถาด ต่อไก่ 100 ตัว
- ถาดอาหารไก่ใหญ่ แบบอัตโนมัติ 18-20 ถาด ต่อไก่ 1,000 ตัว
- ถังอาหารไก่ใหญ่ 30 ถัง ต่อไก่ 1,000 ตัว (โรงเรือนระบบเปิด)

2.2 เวลาให้อาหาร

■ โรงเรือนระบบเปิด

ไก่เล็ก (0-3 สัปดาห์) ให้อาหารวันละไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง

ไก่ใหญ่ ให้อาหารวันละไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง

■ โรงเรือนระบบปิด

ให้ไก่กินอาหารตลอดเวลา (ไก่จะหยุดกินช่วงปิดแสง)

◆ การให้น้ำ

1. แหล่งน้ำ

แหล่งน้ำที่ใช้ในฟาร์มต้องอยู่ในบริเวณที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนมูลสัตว์หรือน้ำเสียจากโรงเรือน รวมทั้งบ้านพักคน ในกรณีที่เป็นลำธารหรือแม่น้ำลำคลอง บริเวณต้นน้ำไม่ควรมีการเลี้ยงสัตว์หนาแน่น หรือมีการใช้ยาฆ่าแมลงในปริมาณที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ นอกจากนี้แหล่งน้ำควรห่างจากโรงฆ่าสัตว์ หรือโรงงานอุตสาหกรรมด้วย หากเป็นบ่อบาดาลต้องมีฝาปิดมิดชิด

2. ความสะอาดและคุณภาพน้ำ มีการส่งตัวอย่างน้ำ ตรวจสอบปริมาณเชื้อโรค แร่ธาตุและสารพิษเป็นประจำกับห้องปฏิบัติการ

3. ใก้เนื้อต้องมีน้ำก้นอย่างเพียงพอ และสะอาดปราศจากสิ่งเจือปนที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้

4. การให้น้ำจะต้องใช้ภาชนะที่มีรูปร่างเหมาะสม และวางไว้อย่างเพียงพอในตำแหน่งที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการปนเปื้อนและการแย่งกันกิน ซึ่งอาจเป็นอันตรายได้

ภาชนะให้น้ำ

■	รางน้ำ	2 เซนติเมตร	ต่อไก่	1	ตัว
■	นิปเปิ้ล	1 หัว	ต่อไก่	10-15	ตัว
■	กระดิกน้ำ	14-20 กระดิก	ต่อไก่	1,000	ตัว

3. การจัดการด้านสุขภาพสัตว์

3.1 การป้องกันและการควบคุมโรค

ฟาร์มจะต้องมีระบบที่ป้องกันและควบคุมโรคได้ ซึ่งรวมถึงระบบการฆ่าเชื้อก่อนเข้า และออกจากฟาร์ม การป้องกันและควบคุมโรคให้สงบ และไม่ให้แพร่ระบาดออกจากฟาร์ม

3.1.1 การทำลายเชื้อโรคก่อนเข้า-ออกฟาร์ม

(1) บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ลักษณะบ่อต้องกว้าง และยาวเพียงพอ สำหรับยานพาหนะทุกชนิดที่แล่นเข้า-ออกฟาร์ม มีความลึกและลาดชันเหมาะสมที่ยานพาหนะแล่นลงไปโดยสะดวก วัสดุที่สร้างเป็นบ่อต้องแข็งแรง โดยบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรคอาจจัดสร้างต่างหาก หรือประกอบอยู่กับโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคก็ได้ ในบ่อต้องใส่น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ผสมน้ำในอัตราส่วนตามที่ระบุในเอกสารกำกับ อีกทั้งมีการเปลี่ยนน้ำยาฆ่าเชื้อโรคอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรักษาคุณสมบัติในการฆ่าเชื้อโรค ยานพาหนะที่จะเข้า-ออก ต้องแล่นผ่านบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรคทุกคัน

(2) โรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ยานพาหนะและบุคคลภายนอกที่ผ่านเข้า-ออกฟาร์ม ต้องผ่านโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ซึ่งควรอยู่บริเวณหน้าประตูทางเข้าฟาร์ม อุปกรณ์สำหรับฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค จะต้องสามารถพ่นเป็นละอองให้ครอบคลุมทั่ว ยานพาหนะที่แล่นผ่านภายในฟาร์ม ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่มีความเข้มข้นเหมาะสม ไม่กัดกร่อน

(3) ห้องอาบน้ำและฆ่าเชื้อโรค ประกอบด้วย

- ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ก่อนเข้าห้องอาบน้ำยาฆ่าเชื้อโรค
- ห้องอาบน้ำยาฆ่าเชื้อโรค มีความยาวห้องพอประมาณ พื้นต้องไม่ลื่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ใช้ต้องไม่ระคายเคือง
- ห้องอาบน้ำ หลังผ่านน้ำยาฆ่าเชื้อโรค
- ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ก่อนเข้าโรงเรือน

ทั้งนี้ทุกห้องต้องมีประตูปิด แยกแยะสัดส่วนชัดเจน อุปกรณ์ทุกอย่างต้องใช้งานได้ดี มีการรักษาความสะอาดตลอดเวลา เสื้อผ้าและรองเท้าที่ใช้ในฟาร์มต้องซักล้างให้สะอาดทุกครั้งหลังใช้งาน

3.1.2 การป้องกันการสะสมของเชื้อโรคในฟาร์ม มีระบบการดำเนินการ ดังนี้

(1) เครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคเคลื่อนที่ ภายในฟาร์มต้องมีเครื่องพ่นยาฆ่าเชื้อโรคและอุปกรณ์ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก เพื่อใช้งานในจุดต่างๆ ภายในฟาร์ม จำนวนเครื่องที่มีต้องมีความเหมาะสมกับขนาดของฟาร์ม และต้องใช้งานได้เป็นอย่างดี

(2) ความเข้มงวดในการทำลายเชื้อโรค

■ ยานพาหนะเข้า-ออก

บริเวณประตูเข้า-ออก โรงเรือนต้องเข้มงวด โดยยานพาหนะจะต้องแล่นผ่านโรงพ่นและบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ประตูต้องปิดตลอดเวลา จะเปิดให้เข้าได้ก็ต่อเมื่อทราบจุดประสงค์และได้รับอนุญาตการเข้าจากผู้รับผิดชอบ และต้องบันทึกรายละเอียดการเข้า-ออก และเวลาที่เข้า-ออกให้เป็นที่เรียบร้อย พาหนะที่ใช้ในฟาร์มไม่ควรใช้ร่วมกัน ไม่ควรอนุญาตให้พาหนะภายนอกเข้าฟาร์มโดยเด็ดขาด ต้องมีสมุดบันทึกแสดงให้ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

■ บุคคลเข้า-ออก

บุคคลที่จะเข้าฟาร์มจะต้องผ่านห้องอาบน้ำฆ่าเชื้อโรค เปลี่ยนชุดที่ฟาร์ม จัดเตรียมไว้ให้ และต้องมีการจดบันทึกการผ่านเข้า-ออก ในสมุดให้ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

3.1.3 การสร้างภูมิคุ้มกันโรค

การทำวัคซีนไก่ทุกตัวในฟาร์มต้องได้รับวัคซีนป้องกันโรคตามคำแนะนำของสัตวแพทย์

ประจำฟาร์ม

3.1.4 การควบคุมโรค

■ การจัดการไก่ป่วย

แยกไก่ป่วยออกจากฝูงเพื่อทำการรักษา ฟาร์มต้องมีบริเวณสำหรับไก่ป่วย เพื่อแยกไก่ป่วยออกจากไก่ปกติไม่ให้เกิดติดต่อของโรค ให้สังเกตอาการป่วย และรักษาจนกว่าอาการของโรคที่พบจะหมดไป และแน่ใจว่าไม่มีการแพร่ของโรคไปยังไก่ตัวอื่น หากไก่เป็นโรครุนแรงร้ายแรง ต้องทำลาย เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค

■ การจัดการไก่ตาย

ไก่ที่ตายในฟาร์ม ถ้าพบมีอัตราการตายสูงผิดปกติ ต้องทำการผ่าซากโดยสัตวแพทย์ เพื่อตรวจวินิจฉัยโรคเบื้องต้น และกรณีสงสัยว่าไก่เป็นโรครุนแรงให้ส่งตรวจห้องปฏิบัติการ

■ การทำลายซากไก่

ต้องมีบริเวณเฉพาะสำหรับซากไก่ตาย พื้นที่ต้องห่างจากบริเวณโรงเรือนอื่น และไม่ใช่ทางผ่านประจำของเจ้าหน้าที่ในฟาร์ม การทำลายซากมี 2 วิธี ดังนี้

- การทำลายโดยการฝัง ต้องมีพื้นที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง ฝังซากได้ระดับผิวดิน ไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสม ทำการราดหรือโรยบนส่วนต่าง ๆ ของซากไก่จนทั่ว กลบหลุมเหนือระดับผิวดิน และราดหรือโรยด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคซ้ำ

- การทำลายโดยการเผา มีสถานที่เผา หรือเตาเผา อยู่ในบริเวณที่เหมาะสมใช้ไฟเผาซากทั้งหมด

3.2 การบำบัดโรค

สัตว์แพทย์ที่ได้รับการอนุญาตประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง และต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. 2505 และตามข้อกำหนดควบคุมการใช้ยาสำหรับสัตว์ (มอก. 7001-2540)

4. การจัดการสิ่งแวดล้อม

- 4.1 เก็บซากไก่ออกจากเล้าทันทีทุกครั้งที่มีการตรวจพบ โดยใส่ถุงพลาสติกกันน้ำ และปิดปากถุงให้มิดชิด เพื่อป้องกันแมลงวัน มด หรือสัตว์อื่น ๆ
- 4.2 การทำลายซากไก่ ซากหมู และสัตว์อื่น ๆ ให้ทำลายโดยการฝังหรือเผา
- 4.3 วัสดุรองพื้นที่เป็นขี้ หรือจับเป็นก้อน ให้ตักออกจากโรงเรือนทันที และทำลายโดยการฝังหรือเผา
- 4.4 กรณีปลดไก่ ให้เคลื่อนย้ายวัสดุรองพื้นเก่าออกนอกโรงเรือนทันที รถที่บรรทุกต้องมีผ้าใบคลุมป้องกันการตกหล่น
- 4.5 น้ำที่ใช้ในการสร้างโรงเรือนและอุปกรณ์ในช่วงเตรียมโรงเรือน จะต้องมีการบำบัดก่อนที่จะปล่อยลงในแหล่งน้ำสาธารณะ
- 4.6 พื้นที่รอบโรงเรือนรัศมีอย่างน้อย 3 เมตร ควรสะอาด
- 4.7 ต้องมีวิธีการกำจัดหนู แมลงสาบ และแมลงวัน อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓
หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน
และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์
พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
เป็นปีที่ ๖๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕
แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่
สำหรับใช้ทำพันธุ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖
แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ
การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖
มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย

อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกไก่ พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกเป็ดและห่าน พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนกและไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๔ ให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้ บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ อยู่หลายฉบับ โดยมีได้กำหนดให้นำ หมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ มาใช้บังคับด้วย แต่ในปัจจุบันได้เกิดโรค ระบาดชนิดโรคไขหวัดนก (bird flu หรือ avian influenza) และโรคระบาดอื่นๆ เช่น โรคแซลมอนเนลลา (Salmonella) โรคนิวคาสเซิล (Newcastle disease) ระบาดในสัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่ สำหรับใช้ทำพันธุ์ ทำให้มีผลกระทบต่อธุรกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก การค้าสัตว์ปีกและซากสัตว์ปีกภายในประเทศ และธุรกิจการส่งออกสัตว์ปีกไปต่างประเทศ สมควรกำหนดให้นำบทบัญญัติหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติ โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ มาใช้บังคับเพิ่มเติมแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ เพื่อควบคุมโรคระบาดดังกล่าว ประกอบกับได้มีพระราชกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้อยู่หลายฉบับ สมควรปรับปรุง และนำมารวมเป็นฉบับเดียวเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและอ้างอิงของพนักงานเจ้าหน้าที่และประชาชนทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

กฎกระทรวง

กำหนดการควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ และ มาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๑ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๖ (พ.ศ. ๒๕๔๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะนำสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด ให้ยื่นคำขอต่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์เหล่านี้

(๒) กวาง นากหญ้า หมูป่า

(๓) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

ข้อ ๓ เมื่อได้รับคำขอตามข้อ ๒ แล้ว ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่พิจารณาอนุญาตหลังจากได้มีการตรวจและทำลายเชื้อโรคระบาดตามระเบียบของกรมปศุสัตว์แล้ว

ข้อ ๔ คำขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาตตามกฎหมายนี้ให้เป็นไปตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๕ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔๑ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ และกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๔๖ (พ.ศ. ๒๕๔๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

อดิศร เพียงเกษ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากในสภาวะการณ์ปัจจุบันโรคไข้หวัดนก (bird flu หรือ avian influenza) เป็นโรคระบาดที่ทำให้สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน ตายเป็นจำนวนมากและสามารถติดต่อมาสู่คนได้ นอกจากนี้ยังมีโรคระบาดที่เกิดกับสัตว์ปีก ได้แก่ กาฬโรคเป็ด (duck plague หรือ duck virus enteritis) โรคแซลมอนเนลลา (salmonellosis) และโรคนิวคาสเซิล (Newcastle disease) ซึ่งโรคระบาดดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศและมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภค เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรค สมควรควบคุมการนำสัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ หรือซากสัตว์ดังกล่าวไปยังท้องที่ต่างจังหวัด ประกอบกับได้มีการกำหนดการควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่ต่างจังหวัดไว้ในกฎกระทรวงหลายฉบับ สมควรปรับปรุงเป็นฉบับเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและอ้างอิงของพนักงานเจ้าหน้าที่และประชาชนทั่วไป จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕
บังคับกับไก่ เป็ด และห่านในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร
พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
เป็นปีที่ ๖๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕
บังคับกับไก่ เป็ด และห่านในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมาย
ที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับ
มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดย
อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ บังคับกับไก่ เป็ด และห่านในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ บังคับกับการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์จำพวกไก่ เป็ด และห่านในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันในท้องที่ต่าง ๆ มีการฆ่าสัตว์ปีกจำพวกไก่ เป็ด และห่านเพื่อจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคเป็นจำนวนมาก สมควรมีมาตรการตรวจสอบควบคุม หรือป้องกันมิให้โรคระบาดที่เกิดกับสัตว์ดังกล่าวติดต่อมาสู่คน รวมถึงตรวจสอบสารตกค้างในเนื้อสัตว์ดังกล่าว เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภคในการบริโภคเนื้อสัตว์ที่ปราศจากเชื้อโรคและสารตกค้าง สมควรให้นำพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับกับสัตว์ปีกจำพวกไก่ เป็ด และห่าน ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร และโดยที่มาตรา ๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้การจะบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในท้องที่ใดเกี่ยวกับสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ภาคผนวก ข

1. ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ....
2. ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ....
3. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ....
4. ร่างกฎกระทรวงกำหนดการควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์ พ.ศ. ....

ร่างฯ ของ มกช. ที่ฝ่ายเลขานุการฯ ปรับปรุงตามความเห็นของผู้แทนที่เกี่ยวข้อง
ครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๗

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร

เหตุผล

เนื่องจากประเทศไทยกำลังเร่งรัดพัฒนาสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน และโดยที่ในปัจจุบันสินค้าเกษตรหลายชนิดทั้งที่ผลิตขึ้นในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศ ยังมีได้มีการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์ และมาตรฐานระบบสำหรับสินค้าเกษตร ให้มีมาตรฐานที่ชัดเจนและเหมาะสม อันอาจเป็นเหตุให้ สินค้าเกษตรด้อยคุณภาพ และไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ประชาชนขาดความนิยมเชื่อถือ และอาจส่งผลกระทบต่อภารกิจการค้าสินค้าเกษตรของไทย ทำให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ อันอาจเป็นผลเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศโดยรวม สมควรมีกลไกในการกำหนดมาตรฐาน การตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบขึ้น เพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน เพื่อความปลอดภัยหรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการสินค้าเกษตรหรือเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มาตรฐานสินค้าเกษตร
พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มาตรฐาน” หมายความว่า มาตรฐานสินค้าเกษตร มาตรฐานระบบ มาตรฐานบังคับ หรือมาตรฐานสมัครใจ ตามพระราชบัญญัตินี้

“การมาตรฐาน” หมายความว่า กระบวนการหรือการดำเนินงานทั้งปวงเกี่ยวกับการศึกษา กำหนด ประกาศใช้ ตรวจสอบ รับรอง กำกับดูแลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ

“สินค้าเกษตร” หมายความว่า ผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร อันเกิดจากการกสิกรรม การประมง การปศุสัตว์ หรือการป่าไม้ และให้หมายความรวมถึงสินค้าเกษตรอินทรีย์ อาหารและผลพลอยได้ของผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าว แต่ไม่รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรและมีการควบคุมซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าวตามกฎหมายอื่น

“สินค้าเกษตรอินทรีย์” หมายความว่า สินค้าเกษตรที่ผลิตจากระบบการจัดการผลิต ด้านเกษตรแบบองค์รวมที่เกื้อหนุนต่อระบบนิเวศวิทยา รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพ วงจร ชีวภาพ โดยเน้นการใช้วัสดุธรรมชาติ หลีกเลี่ยงการใช้วัตถุอันตรายจากการสังเคราะห์ และไม่ใช้พืช สัตว์ หรือจุลินทรีย์ที่ได้มาจากเทคนิคการตัดแปรพันธุกรรมหรือพันธุวิศวกรรม มีการจัดการกับ ผลผลิตกันโดยเน้นการแปรรูปด้วยความระมัดระวังเพื่อรักษาสภาพการเป็นอินทรีย์และคุณภาพที่ สำคัญทุกขั้นตอน

“อาหาร” หมายความว่า อาหารตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารทุกประเภทที่ผลิตเพื่อการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

(๒) วัตถุดิบในการผลิตอาหารที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเฉพาะกุ้ง เนื้อสัตว์ ปลาทูน่า หรือวัตถุดิบอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“มาตรฐานสินค้าเกษตร” หมายความว่า ข้อกำหนดอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้เกี่ยวกับสินค้าเกษตร

(๑) วิธีการหรือกรรมวิธีผลิตที่เกี่ยวกับคุณภาพ ส่วนประกอบ โครงสร้าง มิติ ขนาด แบบ รูปร่าง น้ำหนัก ประสิทธิภาพ สมรรถนะ ความทนทาน ความบริสุทธิ์ ความปลอดภัย สุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช หรือลักษณะอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) หีบห่อ การบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมายหรือฉลากที่เกี่ยวกับสินค้าเกษตร

(๓) การตรวจสอบ การประเมิน การทดสอบ การทดลอง การวิเคราะห์ หรือการวิจัย ที่เกี่ยวกับข้อกำหนดตาม (๑) หรือ (๒)

ข้อกำหนดตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ไม่รวมถึงข้อกำหนดที่เป็นมาตรฐานสินค้าเพื่อการค้าหรือการตลาดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขาออก ทั้งนี้ ในกรณีที่มีปัญหาว่า ข้อกำหนดใดเป็นมาตรฐานสินค้าเกษตรตามพระราชบัญญัตินี้หรือเป็นมาตรฐานสินค้าเพื่อการค้า หรือการตลาดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขาออก ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีและ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กำหนด

“ระบบ” หมายความว่า ระบบการผลิต ระบบการจัดการคุณภาพ ระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อม หรือระบบอื่นใดที่เกี่ยวกับสินค้าเกษตร

“มาตรฐานระบบ” หมายความว่า มาตรฐานที่เกี่ยวกับระบบการผลิต ระบบการ จัดการคุณภาพ ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมหรือระบบอื่นใด ที่เกี่ยวกับสินค้าเกษตร

“มาตรฐานบังคับ” หมายความว่า มาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบที่ คณะกรรมการกำหนด โดยบังคับให้ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานนั้น

“มาตรฐานสมัครใจ” หมายความว่า มาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบที่ คณะกรรมการกำหนด โดยไม่ได้บังคับให้ปฏิบัติตามมาตรฐานนั้น

“ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐาน หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบที่ดำเนินการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบมอบหมายให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและมาตรฐานระบบ

“ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐาน” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจภาคเอกชนซึ่งได้รับใบอนุญาตหรือได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบตามพระราชบัญญัตินี้

“หน่วยงานที่รับผิดชอบ” หมายความว่า ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรอื่นของรัฐทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่คณะกรรมการกำหนดให้รับผิดชอบหรือให้การยอมรับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ หรือกำกับดูแลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ หรือกำกับดูแลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ

“ผู้ผลิต” หมายความว่า

(๑) ผู้ซึ่งทำการกสิกรรม การประมง การปศุสัตว์ หรือการป่าไม้

(๒) ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าเกษตร คลังสินค้าเกษตร สะพานปลา ห้องเย็น โรงฆ่าสัตว์ หรือกิจการต่อเนื่องที่เกี่ยวกับสินค้าเกษตรตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ผู้ซึ่งนำสินค้าเกษตรมาบรรจุหีบห่อ แปรรูป หรือกระทำด้วยวิธีการใดๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้านั้น

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม อัตราค่าบริการ ยกเว้นค่าธรรมเนียม ค่าบริการ และกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

มาตรา 5 ให้มี คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า กมอช. ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมศุลกากร เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ประธานกลุ่มเกษตรกรกรกลางแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ประธานชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิทยาศาสตร์ เกษตรศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ หรือนิติศาสตร์ อีกไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ และให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการพัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตรและมาตรฐานระบบ
- (๒) กำหนดมาตรการส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและมาตรฐานระบบ
- (๓) กำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐานสินค้าเกษตรและมาตรฐานระบบตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) กำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบในการตรวจสอบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ กำกับดูแลการตรวจสอบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ
- (๕) พิจารณา เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้
- (๖) กำหนดระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๑๕ และจัดให้มีการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามมาตรา ๑๘

(๘) กำหนดประเภทและจำนวนของค่าธรรมเนียม ค่าบริการ และรายรับอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) แต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการวิชาการหรือคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) พิจารณาข้อมูลทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยี และข้อมูลอื่นเพื่อใช้เกี่ยวกับการมาตรฐาน

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ครบวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗ แล้ว กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการหรือคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการวิชาการและคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร

มาตรา ๑๑ ให้จัดตั้งสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติขึ้นในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรียกโดยย่อว่า “มกอช.”

มาตรา ๑๒ ให้ มกอช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) วิเคราะห์นโยบายและแผนงานเกี่ยวกับการพัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตรและมาตรฐานระบบ

(๒) กำกับ ดูแล การตรวจสอบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและมาตรฐานระบบ

(๓) เป็นศูนย์กลางติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการมาตรฐานระหว่างประเทศ เสร็จจากการค้าและการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการมาตรฐาน รวมทั้งเข้ามีส่วนร่วมในองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐาน

(๔) ดำเนินการให้มีการรับรองร่วมกันซึ่งมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบและผลการตรวจสอบมาตรฐานของต่างประเทศและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานด้านการมาตรฐานกับหน่วยงานหรือองค์การที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

- (๕) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลทางวิชาการ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและข้อมูลอื่น ที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการมาตรฐาน เพื่อเสนอคณะกรรมการ
- (๖) เป็นศูนย์กลางบริการข้อมูล ข้อเสนอแนะ และกฎระเบียบด้านการมาตรฐาน
- (๗) ส่งเสริมและพัฒนาการมาตรฐาน
- (๘) ติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ผู้ประกอบธุรกิจ ตรวจสอบมาตรฐาน และหน่วยงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย ตามมาตรา 30 เพื่อรายงานให้ คณะกรรมการทราบ
- (๙) รับข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานและ ข้อร้องเรียนจากผู้ซื้อหรือผู้บริโภค
- (๑๐) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการวิชาการ และ คณะอนุกรรมการอื่น
- (๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ ของสำนักงานหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๓ ให้มีเลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแล โดยทั่วไปและรับผิดชอบใน การปฏิบัติราชการของสำนักงาน และให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการด้วย

หมวด ๓

การกำหนดมาตรฐาน

มาตรา ๑๔ ในการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ ให้คณะกรรมการ แต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการเพื่อเสนอเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณา

คณะกรรมการวิชาการมีหน้าที่จัดทำร่างมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ หรือ เสนอแนะคณะกรรมการในการแก้ไขหรือยกเลิกมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ รวมทั้ง ปฏิบัติงานทางวิชาการอื่นที่เกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบตามที่คณะกรรมการ มอบหมาย

เมื่อคณะกรรมการวิชาการเสนอมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบใดให้ คณะกรรมการพิจารณา หากคณะกรรมการเห็นด้วยกับรายละเอียดของมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือ มาตรฐานระบบนั้น และเห็นสมควรกำหนดเป็นมาตรฐานบังคับหรือสมัครใจตามที่เสนอ ให้ รัฐมนตรีประกาศกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบนั้น ตามข้อเสนอของ คณะกรรมการ

ในการเสนอมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการวิชาการอาจนำมาตรฐานสินค้า
 เกษตรหรือมาตรฐานระบบระหว่างประเทศมาใช้ตามความเหมาะสมของประเทศ
 เมื่อได้กำหนดมาตรฐานตามมาตรานี้ ให้คณะกรรมการกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบด้วย

มาตรา ๑๕ ในการจัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบใด หาก
 คณะกรรมการวิชาการประสงค์จะเสนอให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดให้เป็นมาตรฐานบังคับ ให้
 สำนักงานจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีประ โยชน์เกี่ยวข้อง
 ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานนำผลการแสดง
 ความคิดเห็นนั้นเสนอคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณากำหนดให้เป็นมาตรฐานบังคับต่อไป

มาตรา ๑๖ ประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๔ วรรคสาม ให้ประกาศในราชกิจจา
 นุเบกษา โดยระบุวันเริ่มใช้บังคับ ในกรณีเป็นมาตรฐานบังคับวันเริ่มใช้บังคับจะต้องไม่น้อยกว่าเก้า
 สิบวันนับแต่วันประกาศ

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อสวัสดิภาพของประชาชน ความมั่นคง
 ของประเทศ หรือเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ ให้คณะกรรมการเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้มี
 การประกาศกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบใดเป็นมาตรฐานบังคับได้ โดย
 ไม่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๑๕ หรือไม่ต้องระบุวันเริ่มใช้บังคับไม่น้อยกว่าเก้า
 สิบวันนับแต่วันประกาศตามมาตรา ๑๖

หมวด ๔

การตรวจสอบและรับรอง

มาตรา ๑๘ เมื่อได้กำหนดให้มาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบใดเป็น
 มาตรฐานบังคับแล้ว ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้าเกษตรนั้น ต้องจัดให้มีการ
 ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
 คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๕ ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบรายงานผลการตรวจสอบให้ผู้ขอตรวจสอบทราบเป็นลายลักษณ์อักษรและออกใบรับรองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีส่งออกหรือนำเข้าซึ่งสินค้าเกษตร ให้ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้าแสดงใบรับรองต่อพนักงานศุลกากร

มาตรา ๒๐ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาจประกาศกำหนดให้สินค้าเกษตรใดที่นำเข้ามาจากประเทศใดเป็นสินค้าเกษตรที่ไม่ต้องตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบก็ได้ หากปรากฏว่าสินค้าเกษตรหรือระบบนั้นได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบจากประเทศนั้นแล้ว และมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบของประเทศนั้นเป็นมาตรฐานที่ทัดเทียมกับมาตรฐานบังคับที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีนี้ ให้ผู้นำเข้าแสดงหลักฐานการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบของประเทศผู้ตรวจสอบและรับรอง พร้อมทั้งแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อพนักงานศุลกากร ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

กรณีสินค้าเกษตรใดที่นำเข้ามาจากประเทศที่มีได้ประกาศยกเว้นการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบตามวรรคหนึ่ง หากผู้นำเข้าประสงค์จะตรวจสอบและรับรองจากผู้ตรวจสอบและรับรองต่างประเทศ ผู้ตรวจสอบและรับรองต่างประเทศนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ในการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและมาตรฐานระบบจากต่างประเทศจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าสินค้าเกษตรหรือระบบที่ตรวจสอบไม่เป็นไปตามมาตรฐานบังคับ ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าแล้วแต่กรณีดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงสินค้าเกษตรหรือระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานบังคับ หรือสั่งทำให้สินค้าเกษตรนั้นสิ้นสภาพภายในระยะเวลาที่กำหนด หรืออาจให้ส่งกลับคืนก็ได้ ในกรณีที่เห็นสมควรหน่วยงานที่รับผิดชอบจะสั่งให้ดำเนินการอย่างอื่นเพื่อประโยชน์สาธารณะก็ได้

เมื่อใดปรากฏว่าสินค้าเกษตรหรือระบบซึ่งผ่านการตรวจสอบรับรองตามมาตรฐานบังคับแล้ว ต่อมาในภายหลังผู้ผลิต ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้าละเลยไม่จัดให้สินค้าเกษตรหรือระบบนั้นมีมาตรฐานถูกต้องตามที่กำหนด ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การตั้งตามมาตรานี้ไม่เป็นเหตุให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าพ้นจากความรับผิดชอบทางแพ่งและทางอาญา และผู้อำนวยการจะสั่งพักใช้ใบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบและเครื่องหมายรับรองมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ ระหว่างเวลาที่ทำการแก้ไขปรับปรุงก็ได้ และถ้าไม่สามารถแก้ไขปรับปรุงหรือไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่ง ให้เลขาธิการ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตั้งเพิกถอนใบรับรองและเครื่องหมายรับรองมาตรฐานนั้นเสีย

มาตรา ๒๒ เมื่อได้กำหนดให้มาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบใดเป็นมาตรฐานสมัครใจ ถ้าผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าประสงค์จะให้มีการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรของตนตามมาตรฐานสมัครใจ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าอาจจัดให้มีการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และให้นำ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ในกรณีสินค้าเกษตรใดที่มีได้มีการกำหนดมาตรฐานไว้ แต่คณะกรรมการเห็นสมควรให้ตรวจสอบและรับรองว่าสินค้านั้น มีความปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยของคน สัตว์ พืช และสิ่งแวดล้อมหรือมีคุณสมบัติพิเศษอย่างอื่น คณะกรรมการอาจกำหนดให้หน่วยงานใดหรือผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานทำหน้าที่ตรวจสอบและรับรองสินค้านั้นก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อคณะกรรมการกำหนดให้สินค้าเกษตรใดต้องจัดให้มีการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าต้องจัดให้มีการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงผู้ผลิตหรือสถานที่ผลิตสินค้าเกษตรภายหลังที่ได้การรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ ให้ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการแจ้งให้คณะกรรมการทราบตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตามหมวด ๖

หมวด ๕

การประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบมาตรฐาน เว้นแต่จะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตจากสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์และวิธีการของการรับใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่มีหน่วยงานอื่นกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานในเรื่องนั้น ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงานอื่นกำหนดนั้นด้วย

เมื่อผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๖ และได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์และวิธีการในวรรคสอง โดยถูกต้องแล้ว ให้เลขาธิการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานแก่ผู้ยื่นคำขอ ทั้งนี้ ตามประเภทหรือตามกลุ่มของสินค้าเกษตรหรือระบบก็ได้

คณะกรรมการจะประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานตามที่คณะกรรมการกำหนด ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขใดๆ ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานดังกล่าวต้องปฏิบัติตาม

มาตรา ๒๖ ผู้ประสงค์จะขอรับอนุญาตเป็นผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบมาตรฐาน ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย โดยมีทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้ว ไม่น้อยกว่าจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) มีหลักประกันตามมาตรา ๒๗

(๓) มีห้องปฏิบัติการ เครื่องมือและอุปกรณ์ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบรับรองมาตรฐาน หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานแต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี ทั้งนี้ ผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องไม่เคยเป็นผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานด้วย

(๕) มีคุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๗ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐาน ผู้ยื่นคำขอต้องวางหลักประกันตามที่คณะกรรมการกำหนดต่อสำนักงานเพื่อเป็นหลักประกันความเสียหายอันเกิดจากการประกอบธุรกิจตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าหรือมาตรฐานระบบ

การประเมินหลักประกัน การวางหลักประกัน การเพิ่มหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกันและการคืนหลักประกันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

หลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานวางไว้ตามวรรคหนึ่ง ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตราบเท่าที่ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานยังมีได้เลิกกิจการหรือเลิกกิจการแล้วแต่ยังไม่พ้นความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานเลิกกิจการ ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานนั้นจะขอรับคืนหลักประกันที่วางไว้ตามวรรคหนึ่ง ได้ก็ต่อเมื่อได้ชำระหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้เสร็จสิ้นแล้ว แต่ถ้าหนี้ที่เหลือมีจำนวนน้อยกว่าหลักประกันที่วางไว้ ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งให้ลดหลักประกันลงเหลือเท่ากับหนี้ที่จะพึงรับผิดชอบได้

ในกรณีผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานไม่ขอรับหลักประกันคืนภายในห้าปีนับแต่วันที่เลิกกิจการ ให้หลักประกันดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๘ ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบธุรกิจตรวจสอบและรับรองมาตรฐานต่อไปได้จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่ต่อใบอนุญาตนั้น

การต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๙ ให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจนในสถานที่ทำการที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

เมื่อใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตจากสำนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สูญหายหรือถูกทำลายตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๐ ในการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบให้หน่วยงานที่รับผิดชอบมีอำนาจมอบหมายให้หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่หน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นผู้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ หรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการตามมาตรา ๓๐ ให้หน่วยงานที่ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบและการออกไปรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบได้

มาตรา ๓๒ ในการออกไปรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานต้องออกไปรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบในนามของตนเอง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานอาจขอให้ผู้ขอตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบเปิดเผยข้อมูลเฉพาะที่จำเป็นเพื่อการประเมินมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ

ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน หรือผู้ดำเนินการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน ต้องไม่เปิดเผยข้อเท็จจริงที่ได้มาหรือล่วงรู้มาจากการปฏิบัติการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ โดยประการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการค้าของผู้ขอตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ

หมวด ๖

การกำกับดูแล

มาตรา ๓๔ ให้สำนักงานจัดทำทะเบียนผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบมาตรฐาน เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องขอตรวจสอบและคัดสำเนาได้

การขอตรวจสอบและคัดสำเนา รวมทั้งค่าธรรมเนียมในการคัดและรับรองสำเนา ให้เป็นไปตามที่หลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๕ ให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานจัดทำรายงานการดำเนินงาน ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ เพื่อส่งให้สำนักงานตามแบบ ระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด

มาตรา ๓๖ ให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานเก็บรักษาผลการตรวจสอบมาตรฐาน สินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ และเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้เป็นระยะเวลาสามปี ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานขาดคุณสมบัติตาม มาตรา ๒๖ หรือกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เลขานุการ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานรายใด กระทำการ ทุจริตในการดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ ให้เลขานุการ สั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานรายนั้นเสีย และให้รับหลักประกัน โดยพลัน

มาตรา ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือ มาตรฐานระบบ หรือเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สุ่มตัวอย่างสินค้าเกษตรที่ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐาน หรือสั่งให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าจัดส่งตัวอย่างของสินค้าเกษตรในปริมาณที่สมควร เพื่อนำมาตรวจสอบ โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบหรือส่วนราชการที่หน่วยงานที่รับผิดชอบมอบหมาย

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการหรือห้องปฏิบัติการของผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบ มาตรฐาน เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบการ ดำเนินงานตลอดจนเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตร หรือมาตรฐานระบบ

(๓) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่เก็บสินค้าเกษตร หรือยานพาหนะของผู้ผลิต ผู้ ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไว้เพื่อจำหน่าย เมื่อมีเหตุอันสมควรสงสัยว่า มี การฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อ

ตรวจสอบว่าสินค้าเกษตรหรือระบบเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่ หรือมีมาตรฐานตรงตามรายงานผลการตรวจสอบมาตรฐานหรือใบรับรองมาตรฐานที่ผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานออกให้หรือไม่ หรือเพื่อตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ

(๔) ยึดหรืออายัดสินค้าเกษตร เอกสาร วัตถุ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) สั่งให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง ให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นสมควร

ในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการยึดหรืออายัดตาม (๔) ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่พบว่าสินค้าเกษตรใดอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน พืชหรือสัตว์ ให้เลขาธิการ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเรียกเก็บหรือสั่งจัดเก็บสินค้าเกษตรนั้น เพื่อทำลายหรือดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรก็ได้

บรรดาค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ส่งออก แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้าเกษตรนั้นเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมด

มาตรา ๔๑ ให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตามมาตรา ๓๕ อำนาจความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๔๒ บรรดาสິงที่ยึดหรืออายัดตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือเมื่อศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่ไม่ได้มีคำสั่งให้รับ หาก ผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนสิ่งดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือหากไม่ปรากฏว่ามีเจ้าของ ให้ตกเป็นของแผ่นดิน และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบมีอำนาจจัดการอย่างใดอย่างหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร

ถ้าสิ่งที่ยึดหรืออายัดนั้นเป็นของเสียหายหรือเป็นของที่หากเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินราคาของสิ่งนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบจะนำสิ่งดังกล่าวออกขายทอดตลาดเสียก่อนกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งก็ได้ ในการนี้ ให้ยึดเงินจำนวนสุทธิที่ได้มาจากขายทอดตลาดไว้แทนสิ่งที่ยึดหรืออายัด

มาตรา ๔๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗

เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและเครื่องหมายประกอบ

มาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการกำหนดเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและมาตรฐานระบบสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตรหรือระบบ

ลักษณะของเครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบกำหนดเครื่องหมายประกอบเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ โดยจะกำหนดเครื่องหมายให้แตกต่างกันในรูปอักษร ตัวเลข หรือเลขรหัสตามประเภทของสินค้าเกษตรหรือระบบที่อยู่ในความรับผิดชอบก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๕ เมื่อสินค้าเกษตรหรือระบบใดได้รับการรับรองว่ามีมาตรฐานถูกต้องตามมาตรฐานบังคับที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบและเครื่องหมายประกอบตาม **มาตรา ๔๔**

การแสดงเครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ เป็นมาตรฐานสมัครใจ ถ้าผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าจัดให้มีการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ และสินค้าเกษตรหรือระบบที่ขอให้ตรวจสอบมาตรฐานได้รับการรับรองว่ามีมาตรฐานถูกต้องตามมาตรฐานสมัครใจนั้น ให้นำความใน **มาตรา ๔๔** และ **มาตรา ๔๕** มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ เมื่อผู้ผลิต ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรได้จัดให้มีการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสมัครใจและได้ดำเนินการแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและเครื่องหมายรหัสตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว หากเลิกประกอบกิจการ หรือไม่ประสงค์ที่จะถือประโยชน์จากการได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรอีกต่อไป ให้แจ้งให้หน่วยงานที่รับผิดชอบทราบเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการ ในกรณีนี้ ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อแจ้งให้ประชาชนทราบ

หมวด ๘

การอุทธรณ์และการร้องเรียน

มาตรา ๔๘ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรมีสิทธิอุทธรณ์ต่อสำนักงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ไม่รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบให้ เนื่องจากเห็นว่าสินค้าเกษตรหรือระบบไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

(๒) เมื่อมีคำสั่งตามมาตรา ๒๑ เกี่ยวกับการกำกับดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงหรือดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับสินค้าเกษตรหรือระบบที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน

มาตรา ๔๙ ผู้ขออนุญาตประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานหรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสำนักงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อเลขการไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ หรือไม่ต่อใบอนุญาตให้มาตรา ๒๘

(๒) เมื่อถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบตาม มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘

มาตรา ๕๐ การอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ ให้ทำเป็นหนังสือ โดยยื่นต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ หรือวันที่ทราบคำสั่ง แล้วแต่กรณี และให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน

การอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ (๒) ย่อมไม่เป็นการทะเลาะการบังคับตามคำสั่งพักใช้คำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาต

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาตามวรรคหนึ่งในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งหรือส่งคำสั่ง โดยวิธีอื่นใดได้ เมื่อได้ปิดหนังสือแจ้งหรือคำสั่งไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐาน หรือผู้ประกอบการ ตรวจสอบมาตรฐาน แล้วแต่กรณี ต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ให้ถือว่าได้รับ แจ้งหรือรับทราบคำสั่งนั้นตั้งแต่วันที่ปิดหนังสือแจ้งหรือคำสั่ง

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผู้ซื้อหรือผู้บริโภคนำสินค้าเกษตรพบว่าสินค้าเกษตรนั้นไม่เป็นไปตามมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีสิทธิร้องเรียนต่อสำนักงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๒ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดผลิต ส่งออก หรือนำเข้าสินค้าเกษตรที่มี ประกาศกำหนดให้สินค้าเกษตรนั้นต้องเป็นไปตามมาตรฐานบังคับ โดยสินค้าเกษตรนั้นไม่เป็นไปตามมาตรฐานบังคับ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๒๑ ต้องระวาง โทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ ถูกต้องตามคำสั่ง

มาตรา ๕๕ ผู้ใดโฆษณา มีไว้เพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าสินค้า เกษตรนั้นมิได้ผ่านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดกระทำการให้ผลการตรวจสอบและรับรองไม่ตรงตามที่ได้แสดงในรายงานผลการตรวจสอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อให้รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบให้ผิดไปจากความเป็นจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน เพื่อให้รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบให้ผิดไปจากความเป็นจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่จัดส่งตัวอย่างสินค้าเกษตรเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตาม มาตรา ๓๕ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ (๕) หรือไม่ ดำเนินการจัดเก็บสินค้าเกษตรตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๔๐ หรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๕ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใด ไม่แสดงหรือแสดงไม่ถูกต้องซึ่ง เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ หรือเครื่องหมายประกอบตาม พระราชบัญญัตินี้หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๖ ผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบหรือ เครื่องหมายประกอบตามพระราชบัญญัตินี้ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าสินค้าเกษตรหรือระบบที่ได้รับ การรับรองมาตรฐานมิได้มีมาตรฐานถูกต้องตามที่กำหนด หรือใช้ใบรับรองมาตรฐานหรือรายงานการ ตรวจสอบมาตรฐานที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าสินค้าเกษตรหรือระบบ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานมิได้มีมาตรฐานถูกต้องตามที่ระบุในใบรับรองหรือรายงานดังกล่าว ต้อง ระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปี หรือปรับ ไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้ใดปลอมใบรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ หรือรายงาน การตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เดิม หรือตัดทอนข้อความหรือแก้ไขด้วยประการใดในใบรับรองหรือรายงานดังกล่าวอันเป็นเท็จ เพื่อให้ ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นใบรับรองหรือรายงานอันแท้จริง ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปี หรือ ปรับ ไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ที่ดำเนินการตรวจสอบและ รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้กระทำความผิดต้องระวาง โทษจำคุก ไม่เกินห้าปี หรือปรับ ไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดปลอมเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบหรือ เครื่องหมายประกอบของผู้อื่น เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายที่กำหนดตาม พระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปี หรือปรับ ไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดเลียนเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรหรือมาตรฐานระบบ หรือ เครื่องหมายประกอบของผู้อื่น เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายที่กำหนดตาม พระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๐ ผู้ใดจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายสินค้าเกษตรที่ถูกเพิกถอนการรับรองมาตรฐานแล้ว และยังคงใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานหรือเครื่องหมายประกอบโดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าสินค้าเกษตรนั้นถูกเพิกถอนการรับรองมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๑ ผู้ใดเปลี่ยนแปลง ถอน ทำให้เสียหาย ทำลาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งตราประทับ เครื่องหมาย ฉลาก หรือวัตถุใดๆ ที่ประทับ หมายไว้ ผูกติด หรือผูกมัดไว้ในการปฏิบัติการตรวจสอบสินค้าเกษตรตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำโดยประการใดๆ เพื่อให้ผลการตรวจสอบผิดพลาดหรือเปลี่ยนแปลงไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า คนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๓ บรรดามาตรฐานสินค้าเกษตรที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติได้ประกาศกำหนดหรือใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นมาตรฐานสินค้าเกษตรตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๔ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติและผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นเลขานุการและรองเลขานุการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ร่างฯ ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ในวาระที่ ๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า

- (๑) ช้าง ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และเอ็มบริโอของสัตว์เหล่านี้ด้วย
- (๒) สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ด้วย
- (๓) สัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ของสัตว์ชนิดนั้นด้วย

“เอ็มบริโอ” หมายความว่า ตัวอ่อนของสัตว์ที่ยังไม่เจริญเติบโตจนถึงขั้นที่มีอวัยวะ และยังไม่ฝังตัวที่ผนังมดลูกของสัตว์นั้น

“ซากสัตว์” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือสัตว์ที่ตายแล้ว และให้หมายความรวมถึงอาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากสัตว์หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

“โรคระบาด” หมายความว่า กาฬโรคเป็ด โรคไข้หวัดนก โรคแชลโมเนลลา โรคทริคิเนลลา โรคนิวคาสเซิล โรคบรูเซลลา โรคปากและเท้าเปื่อย โรคพิษสุนัขบ้า โรครินเดอร์เปสต์ โรคเลปโทสไปรา โรคโลหิตจางติดเชื้อในม้า โรคควัวบ้า โรคสมองอักเสบนิปาห์ โรคอหิวาต์สุกร โรคแอนแทรกซ์ โรคเฮโมรายิกเซปติซีเมีย วัณโรค และโรคอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า

- (๑) สัตว์ซึ่งไม่ปรากฏอาการของโรคระบาดแต่มีเชื้อโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้รับเชื้อโรคระบาด ซึ่งอาจติดต่อคนหรือสัตว์อื่นได้
- (๒) ซากสัตว์ของสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือของสัตว์ตาม (๑)
- (๓) ซากสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด

“เขตปลอดโรคระบาด” หมายความว่า เขตควบคุมโรคระบาดที่สามารถควบคุมมิให้มีโรคระบาดหรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดในสัตว์หรือซากสัตว์

“เขตควบคุมโรคระบาด” หมายความว่า ท้องที่ที่ดำเนินการป้องกันและควบคุมมิให้มีโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิด เพื่อกำหนดเป็นเขตปลอดโรคระบาด

“เขตกั้นชนโรคระบาด” หมายความว่า ท้องที่ที่ดำเนินการป้องกันและควบคุมมิให้โรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดแพร่กระจายเข้าเขตปลอดโรคระบาด หรือเข้าในราชอาณาจักร

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร์ หรือสัตวแพทย์ทำหรือสั่งให้เจ้าของทำไว้ที่ตัวสัตว์ ชากสัตว์ ยานพาหนะ อาคารสถานที่ ภาชนะหรือสิ่งห่อหุ้มชากสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือชากสัตว์

“เจ้าของ” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์และให้หมายความรวมถึงผู้ครอบครอง ในกรณีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่สามารถหาเจ้าของได้ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงและผู้ควบคุม สัตว์ด้วย

“ด่านกักกันสัตว์” หมายความว่า ที่สำหรับกักสัตว์หรือชากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาด ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

“อายัด” หมายความว่า ห้ามจำหน่าย จ่าย โอนหรือเคลื่อนย้าย

“สัตวแพทย์” หมายความว่า

(๑) นายสัตวแพทย์และสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์

(๒) ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตวแพทย์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“สารวัตร์” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสารวัตร์เพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียน สารวัตร และสัตวแพทย์ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ประกาศและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้อธิบดีมีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การป้องกันและควบคุมโรคระบาด

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด

- (๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร
- (๒) สุนัข แมว
- (๓) นก ไก่ เป็ด ห่าน
- (๔) สัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ในกฎกระทรวงดังกล่าวให้คำนึงถึงความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพของสัตว์และวัตถุประสงค์ของการเลี้ยงสัตว์แต่ละชนิด

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ ลักษณะของยานพาหนะและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์

- (๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุนัข หมูป่า
- (๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์
- (๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)
- (๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ ในท้องที่ใดเมื่ออธิบดีเห็นสมควรให้มีการป้องกันการเกิดโรคระบาดในสัตว์ชนิดใด ให้อธิบดีประกาศกำหนดให้สัตว์ชนิดนั้นในท้องที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนของท้องที่ต้องมีเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

การทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ลักษณะ ราคา และการยกเว้นราคาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และการกำหนดหน้าที่ที่เจ้าของสัตว์จะต้องดำเนินการก่อนหรือหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้เจ้าของสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบชำระราคาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือแปลงหรือแก้ไขเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่แท้จริง เพื่อให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่มีการแปลงหรือแก้ไข

(๓) ทำลายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์

มาตรา ๑๑ ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวตฺร หรือสัตวแพทย์ ภายในเวลายี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่าสัตว์ป่วยหรือตาย หรือภายในเวลายี่สิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่าสัตว์ป่วยหรือตายในท้องที่ที่มีการประกาศเป็นเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๒๐ เขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ เมื่อมีกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด
- (๒) มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยไม่รู้สาเหตุ
- (๓) ในหมู่บ้านเดียวกัน หรือบริเวณใกล้เคียงกัน มีสัตว์ป่วยหรือตายมีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาห่างกันไม่เกินเจ็ดวัน

การแจ้งและการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามวรรคหนึ่ง และการกำหนดชนิดจำนวน และลักษณะการป่วยหรือตายของสัตว์ตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่สัตว์ป่วยตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมสัตว์ป่วยทั้งหมดไว้ภายในบริเวณที่สัตว์อยู่ และห้ามมิให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้น ในกรณีที่สัตว์ตายตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามมิให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใด เคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่ซากสัตว์นั้น เว้นแต่มีการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนดตามวรรคสอง หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมีได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด

มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์จัดการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด
- (๒) ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้น ณ ที่ที่กำหนด ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร
- (๓) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด

มาตรา ๑๓ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือตรวจพบ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด นอกจากสัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๓๙ แล้ว ให้มีอำนาจตรวจสัตว์หรือซากสัตว์นั้น รวมทั้งออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์จัดการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด หรือให้ได้รับการรักษาตามที่เห็นสมควร
- (๒) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูง หรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ภายในเขตตามวิธีการที่สัตวแพทย์กำหนดหรือให้ได้รับการป้องกันโรคระบาดตามที่เห็นสมควร
- (๓) ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ณ ที่ที่กำหนดให้ ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร
- (๔) ทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ชดใช้ราคาแก่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของราคาสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งอาจ

ขายได้ในตลาดท้องที่ก่อนเกิดโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ได้แจ้งใจระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๕) กำจัดเชื้อโรคที่อาหารสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามวิธีการที่กำหนด

(๖) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาดในที่ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดตามวิธีการที่กำหนด

มาตรา ๑๔ เมื่อปรากฏว่ามีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของป่วยหรือตายในที่ดินของบุคคลใด โดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุ ให้เจ้าของที่ดินนั้นมีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตาย หรือภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายในท้องที่ที่มีการประกาศเป็นเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๒๐ เขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ และให้นำความใน มาตรา ๑๑ วรรคสองมาใช้บังคับกับเจ้าของที่ดินด้วยโดยอนุโลม

ห้ามมิให้บุคคลใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่สัตว์หรือซากสัตว์ ตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่มีการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือจนกว่าสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมีได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์จะได้สั่งเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งเป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป

เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์หรือเจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ได้รับแจ้งหรือตรวจพบว่า มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุในที่สาธารณะ หรือในที่ดินที่ไม่ปรากฏเจ้าของ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์มีอำนาจกักสัตว์ที่ป่วยหรือตายนั้น ไว้ตามที่เห็นสมควรภายในบริเวณนั้น

ห้ามมิให้บุคคลใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งจนกว่าสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมีได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์จะได้สั่งเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งเป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป

เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์มีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็น
เท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้บุคคลใดขูดซากสัตว์ที่ฝังไว้แล้วตามบทบัญญัติแห่ง
พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือเป็นการดำเนินการโดย
สัตวแพทย์

ส่วนที่ ๒

เขตปลอดโรคระบาด

มาตรา ๑๗ ในท้องที่ใดเมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีการป้องกันการเกิดโรคระบาด
โรคใดในสัตว์ชนิดใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตปลอดโรค
ระบาด หรือเขตกันชนโรคระบาดสำหรับโรคนั้นในสัตว์ชนิดนั้น และให้ระบุชนิดของสัตว์และซากสัตว์
ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

ก่อนการประกาศกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตปลอดโรคระบาดตามวรรคหนึ่ง
ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาด และให้ระบุชนิดของสัตว์และ
โรคระบาด รวมทั้งชนิดของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

เมื่อได้ประกาศเป็นเขตควบคุมโรคระบาดตามวรรคสองแล้ว ให้อธิบดีประกาศ
กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเพื่อให้มีการประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาด

มาตรา ๑๘ เมื่อได้ประกาศเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือ
เขตกันชนโรคระบาดตามมาตรา ๑๗ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่ระบุใน
ประกาศดังกล่าวเข้าไปในหรือผ่านเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือสัตวแพทย์
ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

มาตรา ๑๙ ภายในเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาดหรือเขตกันชนโรค
ระบาด ถ้าปรากฏว่ามีโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด สัตวแพทย์จะประกาศเขตโรค
ระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๒๐ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรค
ระบาดตามมาตรา ๒๑ แล้วแต่กรณี ก็ได้

เมื่อสามารถควบคุมโรคระบาดนั้นในเขตโรคระบาดได้ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามี
โรคระบาดนั้นในเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งยกเลิก
ประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามวรรคหนึ่ง และปิดประกาศให้ประชาชน

ในท้องที่นั้นทราบ ในกรณีนี้เขตดังกล่าวเคยเป็นเขตปลอดโรคระบาดตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเขตนั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาดตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง

ส่วนที่ ๓ เขตโรคระบาด

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่สัตวแพทย์เห็นว่า โรคระบาดที่ตรวจพบในท้องที่ที่รับผิดชอบ จะระบาดออกไป หรือท้องที่อื่นที่ติดต่อกับท้องที่นั้นจะระบาดเข้ามา และท้องที่ที่รับผิดชอบนั้นยังไม่มี การประกาศให้เป็นเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ ให้สัตวแพทย์มีอำนาจ ประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวในท้องที่ที่รับผิดชอบมีรัศมีไม่เกินห้ากิโลเมตรจากที่ที่ตรวจพบ โรคระบาดนั้น และให้ระบุนิตของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ใน ประกาศด้วย

ประกาศตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับได้สามสิบวันนับแต่วันประกาศและให้ปิดไว้ ณ สำนักงานเขต ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานเทศบาล ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในท้องที่นั้น

มาตรา ๒๑ ในท้องที่จังหวัดใดมีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น มีอำนาจประกาศกำหนดท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวัง โรคระบาด แล้วแต่กรณี และให้ระบุนิตของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งสัตว์และซากสัตว์ที่ห้าม เคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

ประกาศตามวรรคหนึ่งให้ปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร ศาลาว่าการเมืองพัทยา ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเขต ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ทำการ องค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานเทศบาล ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชน ภายในท้องที่นั้น

มาตรา ๒๒ เมื่อได้ประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๒๐ หรือ ประกาศกำหนดเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้าย สัตว์หรือซากสัตว์ตามที่กำหนดในประกาศดังกล่าว เข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตนั้น เว้นแต่ได้รับ อนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตนั้นทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย

มาตรา ๒๓ ภายในเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ เมื่อ สามารถควบคุมโรคระบาดนั้นในเขตโรคระบาดได้ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดนั้นในเขต

เฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด และปิดประกาศให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบ

หมวด ๒

การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดอันเกิดจากการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ ผู้ใดทำการค้าในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ดังต่อไปนี้ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

- (๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า สุนัข หรือแมว
- (๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์
- (๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)
- (๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดอันเกิดจากเอ็มบริโอหรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ของสัตว์ ผู้ใดขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งเอ็มบริโอหรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ของช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ดังกล่าวเพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน และให้การโอนมีผลเมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน การขอและการโอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดี ประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ตาย และมีทายาทหรือผู้ได้รับความยินยอมจากทายาทยื่นคำขอแสดงความจำนงต่อนายทะเบียนภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย เพื่อขอประกอบกิจการที่ผู้ตายได้รับอนุญาตนั้นต่อไป เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว ให้ผู้แสดงความจำนงนั้นประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่า ใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่า ผู้แสดงความจำนงเป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี ตั้งแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย

การขอแสดงความจำนงและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ เงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ สูญหาย ชำรุดหรือ ถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ชำรุดหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการ ในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

การขอและการอนุญาตแก้ไขรายการในใบอนุญาต และรายละเอียดของรายการ ที่ขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ผู้ใดประสงค์จะ นำเข้า นำออกหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่ง อธิบดีมอบหมายทุกครั้งที่น่าเข้า นำออกหรือนำผ่านราชอาณาจักร

การขอและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ เงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ นำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นเข้า ออกหรือผ่านท่าเข้าท่าออกตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อปรากฏว่าท้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักรมีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่นั้นได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน หากรัฐมนตรีเห็นสมควรอาจประกาศกำหนดห้ามการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่นั้นได้

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ผู้ใดประสงค์จะนำสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น ต้องได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางทุกครั้งที่มีการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า หรือเอมบริโอหรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ของสัตว์ดังกล่าว

(๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

(๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)

(๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การขอและการออกใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้ผู้รับใบอนุญาตรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง

การออกใบอนุญาตตามวรรคสอง สัตวแพทย์จะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับยานพาหนะและการใช้เส้นทาง หรือเงื่อนไขอื่นตามที่จำเป็นไว้ในใบอนุญาตก็ได้

มาตรา ๓๔ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ ต้องนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์ ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๕ ผู้ใดประสงค์จะให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ในต่างประเทศ หรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ ให้ผู้นั้นจัดหาพาหนะและรับผิดชอบชำระค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจ่ายค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าออก หรือผ่านราชอาณาจักร และค่าที่พักระหว่างสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือส่งไปต่างประเทศ ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าออก หรือผ่านราชอาณาจักรเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าว ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๓

การพักระหว่างและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๗ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี หากสัตว์แพทย์เห็นสมควร ให้เสนอความเห็นต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาสั่งพักระหว่างหรือเพิกถอนใบอนุญาต และนายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักระหว่างใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน ทั้งนี้ ในคำสั่งดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขเท่าที่จำเป็นให้ผู้ถูกพักระหว่างใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามได้ด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวต่อศาลว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี นายทะเบียนจะสั่งพักระหว่างใบอนุญาตนั้นไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ซึ่งถูกสั่งพักระหว่างใบอนุญาตประกอบกิจการตามที่ถูกสั่งพักระหว่างนั้น

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักระหว่างใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง หรือกรณีที่ก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนคำสั่งพักระหว่างใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ และได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง แล้ว

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของสัตวแพทย์และสาร์วัตร์

มาตรา ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันหรือควบคุมโรคระบาด เมื่อปรากฏว่ามีหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ออกประกาศหรือสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์แจ้งจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ และถ้าเห็นสมควรจะให้นำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นมาเพื่อให้สัตวแพทย์ทำการตรวจโรค เก็บตัวอย่าง ป้องกันโรคระบาด หรือทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ก็ได้

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์กักสัตว์หรือซากสัตว์ไว้ ณ ที่ที่เห็นสมควรตามความจำเป็นเพื่อตรวจโรค ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบ

(๓) เรียกตรวจยานพาหนะ หรือเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่อื่นใดเพื่อตรวจโรค เก็บตัวอย่าง ป้องกันโรคระบาด หรือทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ในกรณีนี้ให้สัตวแพทย์มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของยานพาหนะ อาคารหรือสถานที่อื่นใด ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาดในที่ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดตามวิธีการที่กำหนด ทั้งนี้ การเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ดังกล่าว ให้กระทำไต่ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก หรือในเวลาทำการของอาคารหรือสถานที่นั้น และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จก็ได้

(๔) ตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ หรือสิ่งของใด ๆ ที่เป็นของกลางและถูกยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้มีอำนาจดำเนินการกับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าวให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบ

(๕) ทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ชดใช้ราคาส่งของแก่เจ้าของตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของได้จงใจกระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการของสัตวแพทย์ตามวรรคหนึ่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สัตวแพทย์เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สารวัตรมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ เพื่อตรวจหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่อื่นใด ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจค้นและยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำในอาคารหรือสถานที่นั้น

(ข) เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไป หรือมีเหตุอันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้เข้าไปซุกซ่อนตัวอยู่ในอาคารหรือสถานที่นั้น

(ค) เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าสัตว์หรือซากสัตว์ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้ซ่อนหรืออยู่ในอาคารหรือสถานที่นั้น ประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นเพราะการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้สัตว์หรือซากสัตว์ หรือพยานหลักฐานนั้นจะถูกโยกย้าย ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

(ง) เมื่อผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าของอาคารหรือสถานที่ และการจับนั้นมีความจำเป็นจับหรือจับได้โดยไม่ต้องมีหมายตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้

(๓) สั่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุดหรือจอด เพื่อตรวจหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นยานพาหนะในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ต้องมีหมายจับเมื่อปรากฏว่ามีการกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีเหตุอื่นที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้ เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๗๗ หรือเพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๕) ตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม

ในการนี้ให้สารวัตรมีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของอาคารหรือสถานที่ หรือเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะนั้นได้

การดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ให้กระทำได้ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก หรือในเวลาทำการของสำนักงานและสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือ

มาตรา ๒๕ หรือของอาคารหรือสถานที่นั้น ทั้งนี้ หากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จก็ได้

การดำเนินการตาม (๑) ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดถึงการแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าไป การมอบบันทึกเหตุผลในการเข้าไปให้แก่เจ้าของสำนักงานหรือสถานประกอบการ และการรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้บังคับบัญชา การค้นและการจับตามมาตรานี้ให้สารวัตรปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การดำเนินการของสารวัตรตามมาตรานี้ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๑ ให้สารวัตรมีอำนาจยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักร เมื่อสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งเป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งได้นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวมิได้เป็นโรคระบาดหรือมิได้เป็นพาหะของโรคระบาด ให้สารวัตรมีอำนาจสั่งให้เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านส่งกลับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปยังประเทศต้นทาง ทั้งนี้ การดำเนินการส่งกลับให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) กรณีที่วิธีการตรวจพิสูจน์ไม่อาจกระทำได้โดยง่ายหรือไม่คุ้มค่าในอันที่จะพิสูจน์ว่าสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการยึด อายัดหรือทำลาย ให้เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านสัตว์หรือซากสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๔๒ สัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม (๑) ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่าน หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศหาตัวบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้ การออกประกาศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านไม่ส่งกลับหรือไม่สามารถส่งกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเวลาสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งให้ส่งกลับ

สัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม (๑) เป็นของเสียง่าย หรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีจะจัดการขายทอดตลาดเสียก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกรมปศุสัตว์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจดำเนินการขายทอดตลาดสัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๓ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สารวัตรเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์หรือสารวัตรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๕

การขายทอดตลาด การจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัล

มาตรา ๔๕ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๐ (๖) ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศหาตัวเจ้าของ ทั้งนี้ การออกประกาศดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ไม่มีการดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งว่าไม่มีการดำเนินคดี

(๓) มีการดำเนินคดีและพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่ได้อรรถพิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๐ (๖) เป็นของเสียง่าย หรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีจะจัดการขายทอดตลาดเสียก่อนคดีถึงที่สุด หรือก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกรมปศุสัตว์ก็ได้

เงินค่าของสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้ว เหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนสิ่งนั้นโดยฝากไว้กับ
ธนาคารของรัฐ หรือธนาคารพาณิชย์ตามที่ตกลงกับกระทรวงการคลัง

มาตรา ๔๖ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๐ (๖) เฉพาะในส่วนที่
ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจ
ดำเนินการขายทอดตลาด และให้หักเงินที่ขายได้เป็นค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายจริงในการดำเนินการใด ๆ
เพื่อให้สัตว์หรือซากสัตว์ของกลางปลอดจากโรคระบาด เหลือเท่าใดให้หักไว้ไม่เกินกึ่งหนึ่งเพื่อจ่าย
เป็นเงินสินบนและเงินรางวัล ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน การจ่ายเงินสินบนและ
เงินรางวัลให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด เมื่อพนักงานอัยการร้องขอ
ให้ศาลสั่งจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับร้อยละสี่สิบห้าและเงินรางวัลแก่ผู้จับร้อยละสามสิบของจำนวน
เงินสุทธิจากการขายทอดตลาดของกลางที่ศาลสั่งให้ริบ ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๔๘ การขายทอดตลาดตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง มาตรา ๔๖ หรือ
มาตรา ๔๗ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่มีของกลางตามมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๗ แต่ขายทอดตลาด
ของกลางไม่ได้ หรือในกรณีที่ไม่มีของกลาง ให้จ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระ
ต่อศาลหรือค่าปรับจากการเปรียบเทียบไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับดังกล่าว การจ่ายเงิน
สินบนและเงินรางวัลให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ไม่มีผู้มารับเงินสินบนและเงินรางวัลตามมาตรา ๔๖ มาตรา
๔๗ หรือมาตรา ๔๙ ภายในห้าปี ให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน

หมวด ๖
การอุทธรณ์

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔
หรือมาตรา ๒๕ ไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ หรือไม่ออกใบแทนใบอนุญาตตาม
มาตรา ๒๙ ผู้ยื่นคำขอมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งนั้น

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีอาจพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๓ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลานั้น ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๔ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๕ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ ภายในเวลาที่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่าสัตว์ป่วยหรือตายตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ภายในเวลา สิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่าสัตว์ป่วยหรือตายในท้องที่ที่มีการประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ง เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคสาม มาตรา ๑๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตร ตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ

มาตรา ๖๒ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ตาม มาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๓๙ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ เจ้าของที่ดินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่ เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ ไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๕ วรรคสอง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๘ ผู้ใดนำเข้า นำออกหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์โดย ไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน สองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่สัตวแพทย์ กำหนดในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๓๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ เจ้าของยานพาหนะ อาคารหรือสถานที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๓๙ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวตฺร หรือสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๓๙ วรรคสอง หรือสารวัตรตามมาตรา ๔๐ วรรคหก หรือไม่ให้ถ้อยคำ ไม่ส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๗๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีไม่ว่าจะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๗๘ เมื่อศาลได้พิพากษาลงโทษผู้ใดเนื่องจากได้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบบรรดาสัตว์ ชากสัตว์ ยานพาหนะ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด

ในกรณีที่ศาลสั่งให้ริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของแท้จริงว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินดังกล่าว แต่คำร้องของเจ้าของแท้จริงนั้นจะต้องกระทำต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

บรรดาสั่งที่ศาลสั่งริบตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์และให้สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจดำเนินการขายทอดตลาดหรือจัดการอย่างอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๙ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ และถ้าจะต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

มาตรา ๘๐ คำขออนุญาตใดๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และถ้าคำขออนุญาตดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขออนุญาตเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา ๘๑ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขออนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตตาม มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตทำการค้าในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์ตาม มาตรา ๒๔ ในกรณีต่อไปนี้		
(ก) นำเข้าในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(ข) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(ค) นำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐ บาท
(ง) ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(จ) ภายในจังหวัด	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตทำการค้าในลักษณะคนกลางซึ่งซากสัตว์ ตามมาตรา ๒๔ ในกรณีต่อไปนี้		
(ก) นำเข้าในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ข) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ค) นำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(ง) ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(จ) ภายในจังหวัด	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลก เปลี่ยน หรือ มีไว้เพื่อขายซึ่งเอ็มบริโอ น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือ พ่อพันธุ์ของสัตว์ตามมาตรา ๒๕ ในกรณีต่อไปนี้		
(ก) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๘,๐๐๐ บาท
(ข) ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตนำสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร		
(ก) ช้าง	เชือกละ	๒,๕๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(ค) สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ง) นกกระเจอกเทศ นกอีมู	ตัวละ	๒,๐๐๐ บาท

(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐ บาท
(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
		ในกรณีที่ไม่สะดวก
		ในการนับจำนวนให้คิด
		เป็นกิโลกรัมละ ๑,๐๐๐
		บาท
(ช) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โดสละ	๑๐๐ บาท
(ซ) เอ็มบริโอ	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(ฌ) ไช้นกกระจอกเทศ ไช้นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐๐ บาท
(ญ) ไช้สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐ บาท
 (๖) ใบอนุญาตนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร		
(ก) ช้าง	เชือกละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ค) สุนัข แมว กระจ่าง ลิง ชะนี	ตัวละ	๒๕๐ บาท
(ง) นกกระจอกเทศ นกอีมู	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๒๕ บาท
(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐ บาท
		ในกรณีที่ไม่สะดวก
		ในการนับจำนวนให้คิด
		เป็นกิโลกรัมละ ๕๐๐
		บาท
(ช) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โดสละ	๕๐ บาท
(ซ) เอ็มบริโอ	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ฌ) ไช้นกกระจอกเทศ ไช้นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐ บาท
(ญ) ไช้สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๒๕ บาท
 (๗) ใบอนุญาตนำสัตว์ผ่านราชอาณาจักร		
(ก) ช้าง	เชือกละ	๒๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(ค) สุนัข แมว กระจ่าง ลิง ชะนี	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ง) นกกระจอกเทศ นกอีมู	ตัวละ	๒๕๐ บาท
(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐ บาท

(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐ บาท ในกรณีที่ไม่สะดวก ในการนับจำนวนให้คิด เป็นกิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท
(ช) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โดสละ	๕๐ บาท
(ซ) เอ็มบริโอ	ตัวละ	๒๐๐ บาท
(ฌ) ไข่นกกระจอกเทศ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐ บาท
(ญ) ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕ บาท
(๘) ใบอนุญาตนำซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๑๐๐ บาท
(๙) ใบอนุญาตนำซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(๑๐) ใบอนุญาตนำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(๑๑) ใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๑๒) การต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือ มาตรา ๒๕	ครั้งละ	เท่ากับค่าธรรมเนียม สำหรับใบอนุญาตนั้น
(๑๓) การโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือ มาตรา ๒๕	ครั้งละ	๑๐๐ บาท
(๑๔) การเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาตตาม มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	๑๐๐ บาท
(๑๕) ค่าทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักกันสัตว์ (ก) สัตว์	ตัวละ	๕๐ บาท ในกรณีที่ไม่สะดวก ในการนับจำนวนให้คิด เป็นกิโลกรัมละ ๕๐ บาท

(ข) ชากสัตว์	กิโลกรัมละ	๑ บาท
(๑๖) ค่าที่พักสัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือส่งไปต่างประเทศ		
(ก) ช้าง	เชือกละ	๕,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ค) สุกร	ตัวละ	๓๐๐ บาท
(ง) สุนัข แมว	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(จ) แพะ แกะ	ตัวละ	๒๐๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐ บาท
(ช) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐ บาท
		ในกรณีที่ไม้สะดวก
		ในการนับจำนวนให้คิด
		เป็นกิโลกรัมละ ๕๐๐
		บาท
(๑๗) ค่าที่พักซากสัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือส่งไปต่างประเทศ		
(ก) โค กระบือ สุกร	กิโลกรัมละ	๑๐ บาท
(ข) แพะ แกะ	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(ค) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(ง) สัตว์ชนิดอื่น	กิโลกรัมละ	๑๐ บาท
(๑๘) ค่าขออื่นๆ	ฉบับละ	๕๐ บาท

ในการคำนวณน้ำหนัก ถ้ามีเศษของกิโลกรัม ตั้งแต่ ๕๐๐ กรัมขึ้นไป ให้คิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัดทิ้ง

ร่างบันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ (ฉบับที่..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

เหตุผล

เนื่องจากบทบัญญัติบางมาตราของพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ความหมายไม่ครอบคลุมถึงสภาพที่แท้จริง และไม่ทันต่อความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมอาหารสัตว์และการเลี้ยงสัตว์ในปัจจุบัน ทำให้การกำกับดูแลเกี่ยวกับคุณภาพอาหารสัตว์อยู่ในวงจำกัด เป็นสาเหตุให้มีสารไม่พึงประสงค์ตกค้างในเนื้อสัตว์หรือผลิตภัณฑ์สัตว์ ซึ่งจะมีผลเสียต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภคได้ และเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก รวดเร็ว และลดภาระของประชาชน โดยการปรับเปลี่ยนบทกำหนดโทษบางมาตราเพิ่มเติมจากโทษจำคุกให้มาเป็นโทษปรับแทน และกำหนดให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายที่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับสำหรับคดีที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับและจำคุกไม่เกินหนึ่งปี จึงจำเป็นต้องตราเป็นพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ (ฉบับที่..)

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลซึ่ง มาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติ ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ รัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกนิยามคำว่า "อาหารสัตว์" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ- ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้นิยามต่อไปนี้แทน

"อาหารสัตว์" หมายความว่า

- (๑) วัตถุประสงค์มุ่งหมายเพื่อใช้หรือใช้เลี้ยงสัตว์ โดยการให้กิน ดื่มน้ำ หรือเลีย หรือ
- (๒) วัตถุประสงค์มุ่งหมายเพื่อใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหารสัตว์"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ดังต่อไปนี้

"อาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะ" หมายความว่า อาหารสัตว์ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและ สังคม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสัตว์ หรือส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคเนื้อสัตว์โดยรวม ซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตอาหารสัตว์ เพื่อขายหรือนำเข้าซึ่งอาหารสัตว์เพื่อขายต้องขึ้นทะเบียน โดยรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะ ตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

“ด้านนำเข้า” หมายความว่า ท่า หรือที่แห่งใดในราชอาณาจักร ที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นด่านตรวจสอบอาหารสัตว์ที่นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) (๒) (๓) และ (๔) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้เพิ่มความดังต่อไปนี้เป็น (๒/๑) และ (๔) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ โดยให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด

(๑) ชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะ

(๒) คุณภาพหรือมาตรฐานของอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะ ตามชื่อ ประเภท ชนิดของอาหารสัตว์ และสำหรับสัตว์ ตามชนิด อายุ หรือ ขนาดหรือน้ำหนักของสัตว์ ตลอดจน หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าซึ่งอาหารสัตว์เพื่อขาย หรือขายอาหารสัตว์นั้น

(๒/๑) คุณภาพหรือมาตรฐานของอาหารสัตว์นอกจากอาหารสัตว์ ตาม (๑) ตลอดจน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าซึ่งอาหารสัตว์เพื่อขาย หรือ การขายอาหารสัตว์นั้น โดยจะประกาศกำหนดด้วยหรือไม่ก็ได้

(๓) ชื่อ ประเภท ชนิดหรือลักษณะอาหารสัตว์ที่ห้ามมิให้ผลิต นำเข้า หรือขาย ตลอดจน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ห้ามไว้

(๔) ชื่อ ประเภท ชนิดหรือลักษณะของวัตถุที่เติมในอาหารสัตว์ที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหารสัตว์เพื่อขาย ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ใช้เป็นส่วนผสมนั้น

----- ๙ ล ๙ -----

(๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำลาย หรือการส่งกลับไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งอาหารสัตว์ที่ผลิต หรือนำเข้า หรือขายโดยไม่มีค่าขาดใช้ให้แก่ผู้ที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือผู้ที่ปฏิบัติถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ แต่อาหารสัตว์นั้นเป็นพาหนะของโรคระบาดสัตว์ในขณะนั้น หรือภายหลังนำเข้ามาแล้ว”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมปศุสัตว์ เป็นรองประธาน กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสิบสองคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากเกษตรกรสี่คน เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้กรมปศุสัตว์ ทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานตามมติของคณะกรรมการ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการใหม่ขึ้นมาแทน แต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งขึ้นใหม่ตามวรรคสอง ดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งนั้น”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขายซึ่งอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะ เว้นแต่ ได้รับใบอนุญาตผลิตอาหารสัตว์หรือใบอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารสัตว์จากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใด ขายอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะตาม มาตรา ๖ (๑) เว้นแต่ ได้รับอนุญาตขายอาหารสัตว์จากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(3) จัดให้มีฉลากขนาดพอสมควรปิดหรือติดไว้ที่ภาชนะบรรจุอาหารสัตว์ให้เห็นได้ชัดเจน ข้อความในฉลากต้องเป็นภาษาไทยหรือจะมีภาษาต่างประเทศที่มีข้อความอย่างเดียวกันกำกับไว้ด้วยก็ได้ และอย่างน้อยต้องมีข้อความดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารสัตว์ และสำหรับสัตว์ตามชนิด อายุ หรือขนาดหรือน้ำหนักของสัตว์

(ข) ชื่ออาหารสัตว์ ทางการค้า หรือเครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายอื่นใด ซึ่งแสดงที่ภาชนะบรรจุอาหารสัตว์และเลขทะเบียนอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะ ตามใบสำคัญการขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์

(ค) ชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิต

- (ง) น้ำหนักสุทธิตามระบบเมตริกของอาหารสัตว์ที่บรรจุในภาชนะบรรจุนั้น
- (จ) ชื่อของวัตถุดิบที่สำคัญซึ่งใช้เป็นส่วนผสม
- (ฉ) คุณภาพของอาหารสัตว์ ตามที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้ว
- (ช) วัน เดือน ปี ที่ผลิตอาหารสัตว์ และวัน เดือน ปี ที่อาหารสัตว์ล่วงอายุ
- (ซ) วิธีการใช้ หรือเงื่อนไขในการใช้อาหารสัตว์"

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔/๑ มาตรา ๒๔/๒ และมาตรา ๒๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕

"มาตรา ๒๔/๑ เพื่อเป็นการส่งเสริมการส่งออก หรือการจัดการผลิตอาหารสัตว์ที่ดี มีระบบประกันคุณภาพอาหารสัตว์ ทำให้ปลอดภัยต่อสัตว์และผู้บริโภคผลิตภัณฑ์สัตว์ ผู้อนุญาตจะออกใบรับรองให้ โดยผู้ร้องขอจะต้องเสียค่าธรรมเนียม

การกำหนดชื่อ ประเภท หรือชนิดของระบบการประกันคุณภาพอาหารสัตว์หรืออื่นใดที่เกี่ยวข้องกับอาหารสัตว์ ตลอดจนการขอใบรับรองและการออกใบรับรองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๔/๒ ใบรับรองตามมาตรา ๒๔/๑ ให้ใช้ได้ในระยะเวลาดังนี้

- (๑) ใบรับรองระบบการประกันคุณภาพอาหารสัตว์ให้ใช้ได้สามปี นับแต่วันออกใบรับรอง
- (๒) ใบรับรองอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับอาหารสัตว์เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักรให้ใช้ได้เฉพาะครั้งเท่านั้น

มาตรา ๒๔/๓ ถ้าผู้ขอรับใบรับรองตามมาตรา ๒๔/๑ ประสงค์จะขอต่ออายุใบรับรอง ให้ยื่นคำขอก่อนใบรับรองสิ้นอายุ การออกใบรับรองหรือไม่ออกใบรับรองจะต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องครบถ้วน

การขอต่ออายุใบรับรองและการออกใบรับรองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕ ให้ผู้รับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารสัตว์เพื่อขายปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร แสดงว่าเป็นสถานที่นำเข้าซึ่งอาหารสัตว์เพื่อขาย และ/หรือเป็นสถานที่เก็บอาหารสัตว์ซึ่งนำเข้าเพื่อขาย ลักษณะขนาดของป้าย และข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีใบรับรองของผู้ผลิตอาหารสัตว์ แสดงรายละเอียดการวิเคราะห์อาหารสัตว์ ทุกครั้งที่นำเข้า

(๓) ในเวลานำเข้าต้องแสดงหนังสือรับรองจากหน่วยงานราชการของประเทศผู้ผลิต การกำหนดหนังสือรับรองนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๔) จัดให้มีฉลากที่ภาชนะบรรจุอาหารสัตว์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓ (๓) เว้นแต่
 ความใน (ค) ให้ระบุชื่อผู้ที่ได้รับอนุญาตนำเข้าและสถานที่นำเข้าเพิ่มเติมไว้ด้วย"

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพ
 อาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕

"มาตรา ๒๕/๑ อาหารสัตว์ที่นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร จะต้องผ่านการตรวจสอบ
 ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านนำเข้า

การตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่
 รัฐมนตรีประกาศกำหนด "

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์
 พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๒ อาหารสัตว์ปลอมปน ได้แก่

(๑) อาหารสัตว์ที่ใช้วัตถุอื่นเป็นส่วนผสมไม่ตรงกับที่ขึ้นทะเบียนไว้ ยกเว้น วัตถุซึ่งอาจมีได้
 โดยธรรมชาติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือ

(๒) อาหารสัตว์ที่สับเปลี่ยนใช้วัตถุอื่นแทนบางส่วน หรือคัดแยกวัตถุที่มีคุณค่าออกเสีย
 บางส่วนและขายเป็นอาหารสัตว์แทย่างนั้น"

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์
 พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ อาหารสัตว์ผิดมาตรฐาน ได้แก่ อาหารสัตว์ที่มีคุณภาพไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน
 ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๒) หรือมาตรา ๖(๒/๑) แล้วแต่กรณี"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุม
 คุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๒) อาหารสัตว์ที่เป็นรา บุด เน่า หรือมีสิ่งใด ๆ ที่อาจเป็นพิษ หรืออาจเป็นอันตราย
 ต่อสัตว์ ตามลักษณะ ชนิด หรือปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด"

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพ
 อาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕

"มาตรา ๓๔/๑ อาหารสัตว์ที่มีได้ขึ้นทะเบียน ได้แก่ อาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะที่มีได้
 ขึ้นทะเบียนไว้ตามมาตรา ๓๗"

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุม-
 คุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ผลิต หรือผู้นำเข้า หรือผู้ขายซึ่งอาหารสัตว์งดการผลิต
 หรือนำเข้า หรือขายอาหารสัตว์ที่ผลิตหรือนำเข้าโดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์ หรืออาหารสัตว์ ที่ปรากฏ

จากผลการตรวจพิสูจน์ว่าเป็นอาหารสัตว์ที่ไม่สมควรใช้เลี้ยงสัตว์ หรืออาหารสัตว์ที่อยู่ระหว่างการออกประกาศกระทรวงกำหนดอาหารสัตว์ที่ห้ามมิให้ผลิต นำเข้า หรือขาย ตามมาตรา ๖(๓)"

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๗ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ ผู้ใดประสงค์จะผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขายซึ่งอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะ ต้องนำอาหารสัตว์ชนิดนั้นมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์แล้ว จึงจะผลิตอาหารสัตว์เพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายซึ่งอาหารสัตว์นั้นได้

การขอขึ้นทะเบียนและการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕

"มาตรา ๓๗/๑ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๗ ไม่ให้ใช้บังคับแก่ผู้รับใบอนุญาตผลิตอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะที่ผลิตอาหารสัตว์เพื่อนำไปใช้เลี้ยงสัตว์ของตนเอง ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด"

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๐ ผู้รับใบอนุญาตผลิต หรือนำเข้าซึ่งอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะ ต้องผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะให้ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้"

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๖ ผู้ใดประสงค์จะโฆษณาคุณภาพหรือสรรพคุณของอาหารสัตว์ทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ทางฉายภาพ ภาพยนตร์ หรือทางหนังสือพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์อื่น หรือด้วยวิธีอื่นใด เพื่อประโยชน์ในทางการค้า ให้นำเสียง ภาพ ภาพยนตร์หรือข้อความที่จะโฆษณาดังกล่าวนั้น ให้ผู้อนุญาตตรวจพิจารณาก่อนก็ได้

การพิจารณาของผู้อนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวง"

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๐ อาหารสัตว์ ภาชนะบรรจุ เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๘ (๓) ถ้าเป็นของเสียหายหรือถ้าหนองช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสีย ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินราคาตลาดของอาหารสัตว์ พนักงานเจ้าหน้าที่จะจัดการขายทอดตลาดอาหารสัตว์นั้น รวมทั้ง

ภาชนะบรรจุและเอกสารเสียก่อนกำหนดก็ได้ เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแล้วเหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดเงินนั้นไว้แทน หรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรืออันตรายที่จะเกิดจากสิ่งของนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนทำลายหรือส่งกลับไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่มีค่าชดใช้ให้ และถ้าหน่วยงานราชการต้องดำเนินการเองให้ผู้ฝ่าฝืนชำระค่าใช้จายที่เกิดขึ้นให้แก่ทางราชการด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

สิ่งที่ยึดหรืออายัดในวรรคก่อนนี้ ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบง หรือพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องหรือพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดไม่ให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ยึดหรืออายัดหรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุดไม่ให้ริบแล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์เพื่อจัดการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด"

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๖ (๒) , (๒/๑) , (๔) , (๖) หรือ (๗) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕

"มาตรา ๕๗/๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๖ (๓) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘/๑ และมาตรา ๕๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕

"มาตรา ๕๘/๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดยังคงผลิต หรือนำเข้าซึ่งอาหารสัตว์ภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว โดยมีได้ยื่นคำขอต่อใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินหนึ่งพันบาท ตลอดเวลาที่ใบอนุญาตขาดอายุ

มาตรา ๕๙/๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดยังคงขายอาหารสัตว์ภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว โดยมีได้ยื่นคำขอต่อใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินสองร้อยบาท ตลอดเวลาที่ใบอนุญาตขาดอายุ"

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๔ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าซึ่งอาหารสัตว์เพื่อขายผิดมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ (๒) หรือไม่ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์ไว้ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๘/๑ ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือขายอาหารสัตว์ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๙ ผู้ใดโฆษณาคุณภาพของอาหารสัตว์อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๗ หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕

"มาตรา ๗๑/๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเปรียบเทียบได้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องหรือไม่ควรต้องรับโทษถึงจำคุก ทั้งนี้การเปรียบเทียบคดีให้เป็นไป ตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อผู้กระทำผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาสิบห้าวัน ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือยินยอมแล้วแต่ไม่ชำระค่าปรับภายใน กำหนดเวลาดังกล่าวให้ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ใบอนุญาตผลิตอาหารสัตว์ หรือใบรับรองระบบการประกันคุณภาพอาหารสัตว์
(ก) ประสิทธิภาพในการผลิตของเครื่องจักร ไม่เกิน ๑๐ ตัน ต่อชั่วโมง	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(ข) ประสิทธิภาพในการผลิตของเครื่องจักร ส่วนที่เกิน ๑๐ ตัน ต่อชั่วโมง คิดเพิ่มจาก (ก) เศษของหนึ่งตันให้คิดเป็นหนึ่งตัน	ตันละ	๑,๐๐๐	บาท
- (๒) ใบรับรองอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับอาหารสัตว์
เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร
	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
- (๓) ใบอนุญาตให้นำเข้าซึ่งอาหารสัตว์
	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
- (๔) ใบอนุญาตขายอาหารสัตว์
(ก) ขายส่งและขายปลีก	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(ข) ขายปลีก	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
- (๕) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์
	ฉบับละ	๑,๕๐๐	บาท
- (๖) การขอแก้ไขรายการในใบสำคัญการขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์
(ก) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสูตรอาหารสัตว์	ครั้งละ	๑,๐๐๐	บาท
(ข) ในส่วนอื่น ๆ	ครั้งละ	๕๐๐	บาท
- (๗) ใบแทนอนุญาตหรือใบแทนใบสำคัญ
การขึ้นทะเบียนอาหารสัตว์
	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
- (๘) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

ร่าง
ร่างบันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดการควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์
พ.ศ. ....

หลักการ
ปรับปรุงกฎกระทรวงกำหนดการควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบัน ได้เกิดโรคระบาดในสัตว์ปีกจำพวก นก ไก่ เป็ด และห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ ทำให้สัตว์ปีกดังกล่าวป่วยและล้มตายเป็นจำนวนมาก และบางโรคสามารถติดต่อมาสู่คนได้ เช่น โรคไขหวัดนก (Avian Influenza) โรคนิวคาสเซิล (Newcastle Disease) จึงสมควรควบคุมการค้าสัตว์ปีกและซากสัตว์ปีกดังกล่าว เพื่อเป็นการควบคุมดูแล และป้องกัน โรคระบาดจากสัตว์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง

กฎกระทรวง

กำหนดการควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์

พ.ศ. ....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก "กฎกระทรวงกำหนดการควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๖"

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร กวาง นากหญ้า สุนัข แมว หรือน้ำเชื้อ สำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์เหล่านี้

(๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑ ถ้าผู้ยื่นคำขอเป็นนิติบุคคลต้องยื่นเอกสารหลักฐาน แสดงการเป็นนิติบุคคลหรือสำเนาเอกสารหลักฐานดังกล่าวพร้อมกับคำขอด้วย

ผู้รับใบอนุญาตตามวรรคสองต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กรมปศุสัตว์ กำหนด

ข้อ ๓ การยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ทำการค้าสัตว์ หรือใบอนุญาตให้ทำการค้าซากสัตว์ให้ ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) การค้าส่งต่างประเทศและการค้าทั่วราชอาณาจักร ให้ยื่นต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ยื่น คำขอรับใบอนุญาต

(๒) การค้าภายในจังหวัด ให้ยื่นต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ทำการค้า

ข้อ ๔ ผู้ใดรับใบอนุญาตให้ทำการค้าสัตว์หรือใบอนุญาตให้ทำการค้าซากสัตว์ ผู้ใดประสงค์จะ ขอรับใบแทนใบอนุญาตที่สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ออก ใบอนุญาตนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตนั้นสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด พร้อมด้วยหลักฐานการ รับแจ้งความของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือใบอนุญาตที่ชำรุดในสาระสำคัญนั้น

ข้อ ๕ คำขอรับใบอนุญาต คำขอรับใบแทนใบอนุญาต ใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาต ตาม
กฎกระทรวงนี้ให้ทำตามแบบที่กรมปลัดตั้งกำหนด

ใบแทนใบอนุญาตให้ระบุคำว่า "ใบแทน" ไว้ที่ด้านหน้ามุมบนด้านขวาด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่..... พ.ศ. ....

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสุมาลี จำเริญ เกิดเมื่อวันที่ 15 เมษายน 2522 ที่จังหวัดพัทลุง สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับสอง) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปี พ.ศ. 2545 ผ่านการฝึกอบรมวิชา ว่าความ รุ่นที่ ๑๕ จากสำนักฝึกอบรมวิชาว่าความ สภานายความ เมื่อปี พ.ศ. 2546 เนติบัณฑิตไทย สมัยที่ 56 เมื่อปี พ.ศ. 2547 เข้าศึกษาในปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต เมื่อปี พ.ศ. 2546 บรรจุเป็น ข้าราชการตำแหน่งนิติกร 3 กลุ่มงานคดี 2 กองนิติการ กรมปศุสัตว์ เมื่อปี พ.ศ. 2546 ปัจจุบันตำแหน่ง นิติกร 4 กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านการปศุสัตว์ กองนิติการ กรมปศุสัตว์